

Šaleška dolina

Začeli žeti

V tem tednu so tudi v Šaleški dolini na poljih z zlato rumenim klasjem zabrneli kombajni, le ponekod — na manjših njivah in v bolj odročnih krajih — še žanjejo na star način — s srpi.

V velenjski občini je letos veliko več njiv posejanih s pšenico kot lani. V Eri-tok Kmetijstvo Soštanj so nam povedali, da imajo letos 66 hektarjev pšenice v kooperaciji in 13 v njihovi lastni proizvodnji, torej raste letos pšenica kar na 79 hektarjih njiv. Pričakujejo, da jo bodo pospravili v približno 10 dneh. Za žetev imajo na voljo 4 kombajne, tri večja in enega manjšega. Tudi z bencinom ne bo težav. Vse je odvisno seveda še od vremena in upajo, da jim to ne bo preveč nagajalo.

Letos naj bi bil tudi precej večji odkup pšenice v primerjavi z lani. Razumljivo, saj je lani rastle pšenica na 45 hektarjih njiv (38 hektarjev v kooperacijski proizvodnji in 7 v lastni). Odkup naj bi v kooperacijski proizvodnji predvido-

ma dosegel 160 ton tega rumenega zlata, v lastni pa 60 ton. V Kmetijstvu pravijo, da je pridelovanje pšenice v občini zelo ugodno. Se pa v občini poseje pšenice še več, vendar se vsi kmetje še niso odločili za pogodbeno pridelovanje.

Tisti pa, ki so že kooperanti, imajo tudi določene ugodnosti, med drugim imajo zagotovljeno seme, pšenico lahko zamenjajo za korožo. V Kmetijstvu upajo, da se bo število kmetov, ki bodo pogodbeno pridelovali pšenico, še povečalo, saj si želijo, verjetno tudi mi vsi da bi v občini pridelali čimveč pšenice. Površin za to je še nekaj, veliko pa pričakujejo tudi od meliorirane zemljišča v Sentilju, kjer so tudi ustanovili strojno skupnost, tako da imamo v občini sedaj tri strojne skupnosti, poleg te še v Rečici in Paški vasi.

Skratka, možnosti da bi bile kašče tako kmetov kot kooperantov in nenazadnje delovne organizacije Merks, kjer pečejo kruh, kar najbolj polne, so velike.

Zasedanje zborov skupščine občine Velenje — ZD in DP

Prednost gospodarjenju in Gorenju

V torek dopoldne so se v sejni dvorani občinske skupščine na skupni seji najprej zbrali delegati zborov združenega dela in krajevnih skupnosti ter skupščine skupnosti socialnega varstva. Skupno so ocenili uresničevanje socialne politike v občini Velenje, nato pa sta zbor občinske skupščine nadaljevala delo na samostojnih sejah.

Delegati zborov združenega dela so najprej obravnavali osnutek prostorskega dela družbenega načrta občine Velenje, nato pa so se seznanili z uresničevanjem resolucije o izvajanju družbenega načrta velenjske občine v letošnjem letu. Najprej so obravnavali gospodarjenje v prvih petih mesecih v SR Sloveniji in v občini Velenje. V občini smo do konca maja ustvarili 37,1 odstotka načrtovanega družbenega proizvoda. Glede na enako lansko obdobje je celotni prihodek porasel za 27

odstotkov, kljub temu pa je ekonomičnost poslovanja padla, saj so porabljena sredstva, brez upoštevanja amortizacije po minimalnih stopnjah, porasla za 29 odstotkov. Določene uspehe je gospodarstvo doseglo z izvozom na konvertibilna tržišča, rezultati pa vseeno zaostajajo za resolucijskimi predvidevanji. Vzrok za to je slab dohodkovni položaj izvoznikov, bistveno pa zaostaja tudi devizni priliv od izvoza blaga. O celovitih rezultatih gospodarjenja bodo delegati razpravljali 29. julija, ko bodo obravnavali gospodarjenje v prvem polletju.

Med pomembnejšimi točkami dnevnega reda je bilo tudi poročilo o dosedanjem izvajanju ukrepov družbenega varstva v Gorenju. Začasni poslovodni organi so pričeli delo 7. julija, v celoti pa jih kadrovske doslej še niso uspeli izpopolniti, razen v delovni organizaciji GPS. Najprej so se

organi seznanili s stanjem, se dogovorili o načinu delovanja in sprejeli poslovnik. Za boljše delo so zadožili delovne skupine. Ti so na posameznih področjih ugotovile dejansko stanje, prav sedaj pa pripravljajo celovito oceno. Skupine so med drugim ugotovile veliko nediscipline in poslovanju, pa tudi velike zaloge poškodovanega blaga, zato so opravili izredno inventuro. Med drugim so doslej uspeli izoblikovati tudi letne načrte povsod tam, kjer jih doslej ni bilo in sedaj pripravljajo načrt za sozd. Ena najpomembnejših nalog do konca leta bo vsekakor zastaviti gibanje tekoče izgube v tovarni gospodinjstve opreme. Naloga je seveda težka, zato želijo zagotoviti tudi družbeni vpliv na razreševanje težav in v te namene predlagajo ustanovitev družbenega sveta. Podrobnih zaključkov v tem trenutku sicer še ne morejo sprejeti, vseeno pa v Gorenju

ugotavljajo, da se je v tem obdobju okrepila delovna disciplina, s tem so bili doseženi boljši proizvodni rezultati, pa tudi razpoloženje delavcev se vse bolj nagiba v prid naslednjega uresničevanja sprejetih ukrepov.

Že v ponedeljek pa je bila v sejni sobi 11. seja družbenopolitičnega zbora. Delegati so v osrednji točki dnevnega reda sprejeli predlog dopolnitve sklepa o ukrepih družbenega varstva v Gorenju in obravnavali poročilo o njihovem dosedanjem uresničevanju. V nadaljevanju seje so sprejeli predlog dopolnitve družbenega dogovora o stipendijski politiki v SR Sloveniji in predlog zaključnega računa proračuna občine Velenje za lansko leto.

Zveza komunistov

Opredelili skupne naloge

Pri ocenjevanju stanja in doseženih rezultatov na posameznih področjih dela in življenja komunisti praviloma ugotavljajo, da ne uspevajo v zadostni meri zagotoviti usklajene in usmerjene aktivnosti vseh družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov v združenem delu, krajevnih skupnosti in drugod, pa tudi na ravni občine. Temeljna in že dolgo znana slabost se kaže v tem, da v letnih delovnih načrtih vsak dejavnik pa podlagi svojih programskih usmeritev opredeljuje naloge z vseh področij, ni pa zagotovljena skupna in usmerjena akcija za odpravljanje najpomembnejših problemov določenega obdobja na posameznih področjih dela in življenja.

Občinski komite zveze komuni-

stov Velenje je zato na osnovi sprejetih nalog pripravil osnutek programa uresničevanja skupnih nalog komunistov in vodstvih družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine in izvršnega sveta na posameznih področjih. Naloge so opredeljene za štiri področja in sicer za materialno proizvodnjo, negospodarstvo in delovne skupnosti, krajevne skupnosti in samoupravne interesne skupnosti. S tako opredeljenimi nalogami želi zveza komunistov hitreje odpravljati posamezne težave, ki onemogočajo doseganje ciljev gospodarske stabilizacije. Uspeh bo seveda zagotovljen samo z vsebinsko in časovno usklajeno akcijo vseh komunistov pri skupni presoji in razreševanju najpomembnejših vprašanj.

Zbor krajevnih skupnosti

O socialni politiki in prostorskem planu

V torek dopoldne so se sešli na 2. skupni seji delegati zborov združenega dela, zborov krajevnih skupnosti in skupščine skupnosti socialnega varstva. Spregovorili pa so o uresničevanju socialne politike v občini Velenje.

Socialna varnost vseh delovnih ljudi in občanov je zajeta v Samoupravnem sporazumu o skupnih izhodiščih za zagotavljanje socialne varnosti v obdobju 1981—85, v pripravi s tega področja pa je še Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Temeljna usmeritev socialne politike iz samoupravnega sporazuma je, da si mora vsak sam, z lastnim delom, zagotoviti socialno varnost. Tistim pa, ki iz objektivnih razlogov to ne morejo, pa to zagotavljamo solidarnostno preko sistema uvedenih socialnih pomoči, ki jih podeljujejo posamezni sivi. Razkorak med rastjo življenjskih in osebnih dohodkov je velik. Neugodne posledice smo in jih je treba tudi v prihodnje preprečevati z ukrepi socialne politike. O tej pa naj bi v prihodnje odločali tudi v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Delegati so v razpravi poudarili, da mora združeno delo dosledneje uresničevati temeljno načelo in pravico delavcev, da z lastnim delom zagotavljajo sebi in svoji družini socialno varnost

Problematico socialne varnosti morajo organizacije združenega dela načrtno razreševati že v letnih načrtih poslovanja. Ker se vse bolj zaostre socialni položaj nekaterih kategorij prebivalstva, kot so družine z otroki, upokojenci ter tisti občani, ki živijo ob pomoči socialnega skrbstva, bi morale kadrovske službe spremljati socialni položaj svojih delavcev in vpliv specifičnih razmer posameznika na njegovo produktivnost.

Te bi morale uvesti evidenco o socialnem stanju delavca, ki naj bi zajemala osebni dohodek na delavca pod 10.000 din. Število so- loobveznih otrok, velikost stanovanja, število družinskih članov, način prevoza v službo, šolo. Pri dodeljevanju socialne pomoči je treba dosledno upoštevati dejansko stanje prosilca, ki se mora preverjati v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih. Delegati so nadalje menili, da mora Občinski komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja začeti takoj spremljati rast življenjskih stroškov v občini. Sistem solidarnosti je treba znova temeljito preučiti. Danes daje naša občina mnogo več denarja za solidarnost, ob tem pa ima lastne težave večje, kot tiste občine, ki to solidarnost sprejemajo. Narodni dohodek je nerealen pokazatelj za sistem solidarnosti, saj se pretaka

povsod tam, od koder so vozači. Prav tako je treba uskladiti višine sredstev solidarnosti. Program solidarnosti morajo biti v začetku leta jasni in se med letom ne smejo spreminjati, nad njegovim izvajanjem pa morajo bdeti posebni odbori. V razpravi so delegati poudarili, da mora biti enotna skupna evidenca prejemnikov socialno varstvenih pomoči osnova za odločanje o posamezni pravici do socialne varstvene pomoči, zato mora biti v občini Velenje tudi takoj uvedena.

Delegati so nato nadaljevali zasedanje na ločenih sejah. Posebno pozornost so namenili osnutku prostorskega dela družbenega plana občine. Dejali so, da smo do sedaj sprejemali ta načrt posebej za gospodarski in posebej za družbeni razvoj. Prostor smo vse preveč urejali stihijsko, namesto da bi vsak kvadratni meter ugotovili kakaj je najbolj primeren. Z upoštevanjem in seveda spoštovanjem sprejetih zakonskih in podzakonskih predpisov s področja planiranja ter drugih zakonov, ki urejajo razmerja v prostoru s strokovnim proučevanjem in selektivnim reševanjem težav preko javnih razprav, smo prišli do ustrežnejše ureditve prostora. (Več o tem in še nekaterih drugih točkah zborov bomo poročali v naslednji številki)

Seja izvršnega sveta SO Velenje

Z boljšo zemljo do več hrane

Na četrtkovni seji izvršnega sveta Skupščine občine Velenje so člani poslušali problemsko poročilo o izvajanju politike zaposlovanja v občini Velenje. Glavna ugotovitev je, da zaposlenost v občini pada, čeprav je združeno delo napovedalo za letošnje leto 1 % rasti. Zaposlenost je v letošnjem letu padla kar za 0,11 %, kar pomeni, da organizacije ne nadomeščajo niti enostavne reprodukcije, oziroma da zaposlovanja sploh ni! Najteže se v občini zaposlujejo kadri s V. stopnjo strokovne izobrazbe. Med njimi je največ brezposelnih medicinskih sester, gimnazijskih maturantov in administrativnih tehnikov. Mnenje IS je, da se morajo novembrska stališča skupščine čim prej izjaviti v praksi. OZD naj bi zaposlovale kvalificiran kader tudi na delih in nalogah, na katerih so doslej zaposlovali priučenega. Temu ustrezno pa bi organizacije morale pristopiti tudi k spremembam samoupravnih splošnih aktov glede zahtevnosti — za posamezna dela bi bilo potrebno zahtevati višjo stopnjo izobrazbe. Po drugi strani pa moramo zaposlovanje omejiti na domačo populacijo, ki jo drugače ne bo moč zaposliti.

Člani so razpravljali tudi o odloku o uvedbi melioracijskega postopka in o rabi kmetijskih zemljišč po izvedenih melioracijah na območju katastrskih občin Laze in Ložnica. S hidromelioracijo, ki zajema ureditev režima površinskih voda in talnega vodne-

ga režima ter z agromelioracijo, ki obsega ukrepe za izboljšanje lastnosti tal ter izboljšanje dostopa in prevoza na kmetijsko zemljišče, bi v k. o. Laze in Ložnica pridobili 145 ha rodovitnih tal. Načrtujejo, da bi bilo tako polovico meliorirane zemlje primerne za njivske kulture, polovico pa bi bilo travnikov. Na ta način bi izboljšali hektarski donos, zemljo bi kolobarili tako da bi sejali tudi pšenico, travniki pa bi nudili možnost za usmerjeno živinorejo.

Investitor tega projekta bi bila Era TOK Kmetijstvo Soštanj. Za melioracijo so se že izrekli uporabniki in lastniki kmetijskih zemljišč, tako da je zbranih že nad 50 % izjav. Prav tako pa je izboljšava tal tudi v skladu z družbenim in prostorskim planom občine Velenje.

Cena za hektar melioracije znaša po predračunih v Arnačah 220 tisoč, v Silovi 230 tisoč in v Lazah 235 tisoč dinarjev. Melioracijo bi izvedli po projektu, ki ga je izdelalo podjetje za urejanje voda Nivo iz Celja, sredstva za izvedbo pa zagotovi investitor. Odlok o uvedbi melioracijskega postopka bodo sprejemali delegati skupščine konec meseca po enofaznem postopku.

Prejšnji teden je bila v teku tudi zaključna faza priprav na žetev. Člani izvršnega sveta so se seznanili z nekaterimi osnovnimi podatki o tem. Žetev se je pričela že v nedeljo v Šmartnem ob Paki in ne njo so se dobro pripravili. Žeti bodo trije

kombajni. Odkupne postaje so na Turnu, v Ravnah in Smartnem ob Paki. Pričakujejo, da bo letos letina dobra, vsekakor bo boljše kot lani, ko je toča pred žetvijo kar trikrat uničevala posevke. Zagotoviti se mora nepretrgana žetev. Do 15. avgusta pa je potrebno pripraviti že program jesenske setve, ki mora biti do konca avgusta že usklajen na nivoju Slovenije.

Drugi del seje pa je bil namenjen odložitvi najetih kreditov za RTC Golte, cenil komunalne ureditve soseske Šalek II, podana pa je bila tudi informacija in stališča Komiteja za družbene dejavnosti o stanju glede premika začrtka delovnega časa in predlog spremembe sestave Občinskega komiteja za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja. Število članov se naj bi z enajst zmanjšalo na devet članov.

Titovo Velenje

Srečanje borcev in mladine

Petčlanska delegacija Titovega Velenja se je udeležila srečanja borcev in mladine v Titovem Velesu.

Na pot smo krenili 2. julija z letalom iz Zagreba preko Sarajeva do Skopja, kjer smo se že na letališču srečali z drugimi delegacijami naših republik in se potem z avtobusom peljali do Titovega Velesa.

Navdušeni smo bili nad sprejemom v domu zveze borcev, kjer smo si izmenjali spominska darila. Tam so nam s fol-

kloro predstavili njihove občine.

Proslava ob dnevu borca in 17. srečanju borcev in mladine je bila pri veličastnem spomeniku. Tu smo se poklonili žrtvam makedonskega naroda za svobodo. Zvečer smo imeli v hotelu Mladost poslovilni večer, kjer so mladi pokazali veliko spoštovanje in zahvalo do nas, borcev NOV.

Taka srečanja borcev in mladine so kovačnica bratstva in enotnosti narodov Jugoslavije. 5. julija pa smo se s tisočeri prijetnimi vtisi vrnil nazaj v Titovo Velenje.

Ivan Tamše

Združenje obrtnikov občine Velenje

Pričakujejo več pozornosti

Na zadnjem sestanku združenja obrtnikov občine Velenje so med drugim spregovorili tudi o boljšem in pogostejšem obveščanju. Menili so, da je o njihovem delu, dosežkih in težavah v sredstvih javnega obveščanja premalo objavljeno. Tudi o delu in življenju pri obrtnikih zaposlenih delavcev bi morali nameniti več časa in prostora. Zato si obrtniki, ki jih je v naši občini veliko, želijo več

pozornosti javnih občil. Zlasti zato, ker nimajo svojega glasila, kot večje organizacije združenega dela in drugi dejavniki, bi lahko tako svoje delavce in člane ter javnost bolj obveščali. Znatno pomembnejšo vlogo bi pri tem morala odigrati zlasti tednik Naš čas in radio Titovo Velenje, so menili člani združenja obrtnikov.

B. M.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

Odbor za solidarnost in vzajemnost v stanovanjskem gospodarstvu

Na podlagi 9. člena Pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje družbenih stanovanj pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Velenje, objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE

PRIJAV ZA PRIDOBITEV STANOVANJ S KATERIMI RAZPOLAGA STANOVANJSKA SKUPNOST

Ad 1.

Do družbenih stanovanj, s katerimi razpolaga stanovanjska skupnost so upravičeni:

- delovni ljudje, občani in družine, ki nimajo pogojev, da bi rešili svoje stanovanjsko vprašanje v OZD ali DS, ki so v težkih materialnih razmerah,
- v občani, ki s svojimi skupnimi dohodki ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja,
- upokojeanci, invalidi, borci NOV, interniranci, kmetje-borci NOV, starejši in za delo nesposobni občani,
- mlade družine, zlasti tiste z večjim številom otrok, ki živijo v težkem gmotnem položaju, če izpolnjujejo v Skupnosti socialnega varstva Slovenije dogovorjene pogoje in merila za pridobitev solidarnostnega stanovanja.

A) Upravičenci lahko zaprosijo za stanovanje, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da upravičenec za stanovanje oziroma kdo od članov njegove družine ni imetnik stanovanjske pravice na ustreznem stanovanju ali lastnik ustreznega vseljivega stanovanja,
- da upravičenec za stanovanje stalno biva na območju občine Velenje najmanj 5 let,
- da upravičenec, oziroma njegova družina doslej še niso imeli ustreznega stanovanjskega vprašanja,
- da upravičenec nima možnosti rešiti stanovanjskega problema pri starših ali otrocih, ki so lastniki večje stanovanjske hiše, več stanovanj ali stanovanja, ki presega stanovanjske standarde na območju občine Velenje,
- da upravičenec oziroma kdo od članov njegove družine ali gospodinjstva ni lastnik počitniške hiše,
- da upravičenec oziroma kdo od članov njegove družine ali gospodinjstva ne poseduje premoženja v vrednosti nad 20 % vrednosti standardnega stanovanja, ki bi mu šlo po merilih iz 36. člena,
- za neustrezno stanovanje po 1. alineji tega člena se šteje:
 - vlažno stanovanje in sicer: kletno, podprtično in nizkopritlično,
 - neizolirano podstrešno stanovanje mešane gradnje (zidano in leseno),
 - stanovanje brez stranišč ali s souporabo stranišč,
 - stanovanje brez vodovodne napeljave,
 - stanovanje, ki ima stanovanjsko površino nad 10 m² manjšo od stanovanjskega standarda iz 36. člena pravilnika,

Turistično društvo Titovo Velenje

Tekmujemo za najlepši kraj v Sloveniji

Poleg mnogih prireditev za popestritev življenja občanov, si turistično društvo iz Titovega Velenja prizadeva za lepo, urejeno in privlačno okolico tako za krajane kot tudi morebitne turiste. Del teh prizadevanj, največkrat se kažejo v obliki tekmovanj, je vsakoletna akcija tekmovanj za najbolj urejen oziroma prizadeven kraj v Sloveniji. Letos bo to tekmovanje praznovalo majhen jubilej, saj bo potekalo že petnajsti.

Tudi v letošnji akciji bodo imeli »vse niti« v rokah krajani. Od njihove prizadevnosti je odvisna urejenost kraja. Vsi smo odgovorni za prostor v katerem živimo in delamo, zato bi bilo prav, da v akciji sodelujejo vse krajevne skupnosti Saleške doline. Zanimivost letošnjega tekmovanja je ta, da bodo vsi kraji v republici, ki so se že večkrat zaporedno uvrstili med prve štiri najbolj urejene,

prejeli tablico. Te bodo stale ob cesti in vsem obiskovalcem povedale, da sodi kraj med lepo urejene. Vsako leto ustanovimo pri turističnem društvu v Titovem Velenju posebne komisije, ki ocenjujejo urejenost individualnih stanovanjskih hiš, blokov, naselij skratka, vse tisto, kar turist, ki obišče mesto, najprej opazi. Komisije so se dela že lotile. Upam, da bodo pri svojih ogledih na terenu ocenile vse tisto, kar je pri nas lepega,» je poudaril predsednik turističnega društva Titovo Velenje Gustl Tanšek.

V tekmovanje za najlepše urejeni kraj v Sloveniji sodi tudi tekmovanje za zlato, srebrno in bronasto vrtinico. Ta priznanja velenjsko turistično društvo podeli vsako leto posameznikom, delovnim organizacijam in šolam. Da bi akcija resnično kar najbolje uspela, je turistično društvo po-

vabilo k sodelovanju krajevne konference SZDL. Te naj bi ustanovile pet članske komisije, ki bodo ocenjevale urejenost svoje krajevne skupnosti. Seznam le najlepše urejenih hiš in blokov predlaganih za ponvale pa naj bi povedale centralni komisiji pri društvu. Kot je povedal naš sogovornik, bodo letos tako poskušali oceniti urejenost krajev prvič. Najlepše in najbolj urejene krajevne skupnosti lahko tekmujemo še za prehodni pokal. Kot vemo, je lani to laskavo priznanje dobila krajevna skupnost Skale. Vrh tega tekmovanja je turistični zbor, kjer prejmejo prizadevni ljubitelji vsega lepega zaslužena priznanja. In kaj vse bo komisija, ki bo ocenjevala urejenost krajevskih skupnosti in okolja, za to tekmovanje upoštevala? Zelo pomembna je splošna urejenost kraja, izgled cest do in iz kraja, voda, obrežij, ki so

skoraj povsod zelo šibka točka. Posebno pozornost člani komisije namenijo vsako leto splošnemu izgledu kraja, stanovanjskih zgradb, javnih lokalič, parkov, zelenic, urejenosti in ocvetličanju vrtov, blokov, oken, seveda jo zanima tudi to, kako imajo krajani urejen odvoz smeti. Tudi izgled in vzdrževanost šolskih zgradb, okolice šol in otroških vrtcev zanimajo to komisijo. Med vsemi temi točkami je pomembna še prometna in turistična oprema ob cestah, urejenost pločnikov, prehodov za pešce, parkirnih prostorov, avtobusnih postajališč. Kulturne vrednote, predvsem skrb krajanov zanje in seveda sam izgled, bodo tistim krajevnim skupnostim, ki se potegujejo za prehodni pokal, prinesle še dodatne točke, da o urejenosti javnih lokalov in njihove okolice raje ne govorimo. Prav ob koncu pa komisija oceni še urejenost športnih objektov in drugih možnosti občanov za zabavo, rekreacijo in razvedrilo.

T. P.

Staro Velenje

Krajani zavihali rokave

V krajevni skupnosti Staro Velenje si krajani močno prizadevajo, da bi z udarniškim delom vendarle končali še nekatera dela za izgradnjo toplifikacije v vseh starih zaseških te zelo razvejene krajevne skupnosti.

Krepko so pred dnevi že zavihali rokave krajani na Ljubljanski cesti — za gradnjo — kjer bodo dokončali dela pri izgradnji enega odseka cestne poveza-

ve in vsa zemeljska dela pri izgradnji igrišča za mali nogomet in nogomet.

Kot pravijo, bodo vsa dela končana do letošnjega občinskega praznika. Denar za strojne ure buldožerja, dovoza gramozja in humuzne zemlje so krajani Starega Velenja zbrali s samopriskom. Z udarniškim delom privarčevan denar pa bodo v celoti namenili za izgradnjo toplifikacije.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.
»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (v. d. direktorja in glavnega urednika), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek, Mira Zakošek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).
Izhaja ob četrtekih.
Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087,

850-317, 850-316.
Brzovojni naslov: Informativni center Velenje.
Cena posameznega izvoda je 10 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 432 din (mesečna je 36 din) za inozemstvo 900 dinarjev).
Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge

organizacije združenega dela, delovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike na znaša 720 din in je plačljiva vnaprej.
Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.
Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.
Nenaročenih kopij in fotografij ne vračamo.
Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Predsednik odbora za solidarnost in vzajemnost v stanovanjskem gospodarstvu: Viktor KRAŠEK, s. r.

Vekos —. tozd Stanovanjska oskrba

Negotovost stanovalcev je odveč

Čas dopustov je in ponekod že zmanjšujejo obseg proizvodnje zaradi manjkajočih delavcev, to pa ne velja za tozd Stanovanjska oskrba, ki ima prav sedaj polne roke dela. Delavci namreč pospešeno napeljujejo notranje gretje in toplo vodo v stanovanjskih hišah krajevne skupnosti Desni breg. Dela tečejo po načrtih, le časovno nekoliko kasnijo, vendar o tem več kasneje. Poudarimo naj, da je bil na razpisu za najboljšega ponudnika za omenjena dela, izbran prav Vekosov tozd Stanovanjska oskrba in maja letos podpisal pogodbo o delu in vrednosti naloge, ki znaša 7.565.617,15 dinarjev. Časovni rok je izredno kratek, in sicer le 60 dni. S tem je temeljna organizacija prevzela dokaj odgovorno in težko nalogo, če želi pravočasno opraviti delo v stanovanjskih hišah na Zidanškovi, Tomšičevi, Jenkovi in Jurčičevi cesti.

Zaradi zaskrbljenosti nekaterih stanovalcev glede pravočasno opravljenega dela naj navedemo nekaj podatkov. Na Jenkovi 12 so že napeljali centralno ogrevanje in toplo vodo, opraviti morajo še slikopleskanska dela, oplesek cevi in namestiti pipe. Na

Jenkovi 14 so montažna dela v ključni fazi, na Jurčičevi so vse odprline za centralno gretje in toplovod že izdobljene, radiatorji opleskani in na mestih, kjer jih bodo postavili. Na Zidanškovi 1-3 so pričeli z vrtnanjem 130 radiatorjev. Zatem bodo pričeli z deli na stanovanjskih hišah na Zidanškovi 7-9 in na Tomšičevi 17, 19, 21, 23 in 25. In še to. Na seji stanovanjske skupnosti so sprejeli sklep, da tozd Stanovanjska oskrba pripravi vse načrte in opravi vsa dela v stanovanjih na Kidričevi od 25-43. Skupno tako v krajevni skupnosti Desni breg letos načrtujejo toplifikacijo 137 stanovanj.

Že uvodoma smo zapisali, da dela kasnijo kljub prizadevanjem delavcev tozda Stanovanjska oskrba. Dejstvo je, da za to niso krivi sami. Vzrok za kasnitev je v tem, da na tržišču zelo primanjkuje potrebnih materialov, ali pa jih sploh ni moč dobiti. Primanjkuje zlasti cevi in radiatorjev. Problem pa ni samo v pomanjkanju, močno so namreč porasle tudi cene. Samo primer: En člen radiatorja Triko Emo Celje 300/9 je februarja letos veljal 78,04 dinarjev, maja pa je celih 297,38 dinarjev. Ob tem podatku je vsak komentar zagotovo odveč.

B. Mugerle

Z radiatorji je veliko dela že pred postavitvijo v stanovanje

Želijo si več sodelovanja s kraji

„V času, ko potrošniki občutimo občasno pomanjkanje zdaj enega drugič drugega blaga, je delo potrošniškega sveta še toliko težje in pomembnejše. Čeprav teče že drugo mandatno obdobje dela sveta, naši kraji še niso našli poti do nas. Z dobrimi predlogi, nasveti ter kritiko bi nam gotovo pomagali in popestrili naše delo. Osnovna naloga potrošniškega sveta je skrb za potrošnika. In tega se devet članski svet v Šmartnem ob Paki tudi zaveda,“ so bile uvodne besede predsednice potrošniškega sveta Marte Katič.

Člani sveta se sestajajo približno vsake tri mesece, po potrebi tudi pogosteje. Na dveh razširjenih sejah sodelujejo poleg članov sveta še predstavniki družbenopolitičnega življenja v kraju. Na vsaki seji člani šmartnega potrošniškega sveta ocenijo založenost trgovine v kraju, sprejmejo določene sklepe, ki jih nato predsednica pove še vodji trgovine. „Potrošniki so danes zelo zahtevni in je težko ustreči vsaki njihovi želji, posebno še v času, ko je oskrba povsod nezadovoljiva. V Šmartnem ob Paki imamo le eno trgovino. Če zmanjka določenega blaga, predvsem prehrambenih artiklov, ostanemo potrošniki praznih rok. Najbližja trgovina je v Mozirju ali Šoštanju. V večjih središčih je to mnogo lažje. Že dalj časa člani potrošniškega sveta opažamo, da se nekatere težave pri preskrbi ponavljajo iz leta v leto. V določenih

dneh, največkrat popoldan, le redkokdaj lahko kraji kupijo kruh, mleko ali kvalitetno zelenjavo. Potrošniki smo seveda nezadovoljni in nas prav nič ne zanima, kje tičijo vzroki za tako slabo založenost. Včasih je tudi poraba mnogo večja kot so z blagom naložene prodajne police, zopet drugič pa je povpraševanje po določenem blagu manjše. Zaposlene v marketu se sicer poskušajo prilagajati, vendar jim to vedno ne uspe,“ je poudarila sogovornica.

Čeprav v trgovini kraji Šmartnega ob Paki včasih ne dobijo vsega kar želijo, ne moremo trditi, da potrošniški svet pri svojem delu ni prizadeven. Izkazal se je zlasti pri oskrbi potrošnikov s pralnim praškom, gospodinjskim plinom. Da bi vendarle našli željeni stik s kraji, bodo člani potrošniškega sveta na javno, vsakomur dostopno mesto postavili nabiralnik. Vsi potrošniki, ki imajo kakršnekoli predloge, pripombe, bodo lahko te zlili na papir in vrgli v nabiralnik. Člani potrošniškega sveta bodo pregledali in upoštevali vse predloge, želje pa prenesli še delavkam trgovine. „Res je, da je že večkrat kakšen potrošnik zaupal te žave predsednici, ta pa je o teh seznanila tudi vodjo trgovine, ki je pripombe od sedaj upoštevala. Posebne težave kupcem v tretjem središču Šaleške doline povzroča oskrba s svežim mesom. Razlika med nabavno in prodajno ceno je bila v občini krija le za Ero. „Ker našo trgovino oskrbuje Merks, je mesnica v njej ostala velikokrat brez mesa. Potrošniški svet je o tej težavi spregovoril na seji konferenc potrošnikov že v začetku leta, vendar so naši predlogi naleteli na gluha ušesa. Na zadnjem sestanku tega organa, ki je bil te dni, pa so nam odgovorni znova obljubili, da bo oskrba z mesom tudi v Šmartnem ob Paki mnogo boljša,“ je še dodala Marta Katič.

Zapisali smo že, da je osnovna naloga potrošniškega sveta skrb za potrošnika. Zato bi se morali kraji s svetom tesneje povezati in sodelovati. Kot obljublja člani sveta, se bodo še bolj trudili, da bi bili zadovoljni z oskrbo vsi kraji. „Le z združenimi močmi bomo še večje težave glede oskrbe lažje premagovali. Pri tem pa bo potrebno precej strpnosti,“ je sklenila pogovor Marta Katič.

Tatjana Podgoršek

Ivo Kamenjašević

Dragan Brkan

Nenad Čutorič

Anđžela Vadlja

Brigadirji brigade Karla Destovnika-Kajuha

Prejeli so trak akcije „Sisak 83“

Nasmejanih, veselih, pa tudi zagorelih obrazov so se pred tednom dni vrnili z enomesečne delovne brigade v Sisku velenjski brigadirji. Na tej akciji je poleg še petih brigad iz vseh krajev domovine, iz Prilepa, Niša, Knina, Šipove bila tudi brigada Karla Destovnika Kajuha iz Titovega Velenja. Vtisi, ki so jih velenjski brigadirji prinesli s sabo, so enkratni in neponovljivi. Le kako ne, saj je brigada za dosežene izredne uspehe pri opravljanju nalog dobila najvišje priznanje, trak akcije. To priznanje pa je hkrati tudi najvišje, ki ga je prejela ta delovna brigada izven republike od ustanovitve dalje. Če povemo še to, da je bila tudi najmlajša, v povprečju je štela le 18 let, da je bila med brigadirji skoraj polovica žensk, nekaj tudi pionirjev, jim lahko le čestitamo. In kaj so nam najboljši brigadirji delovne akcije Sisak 83 ob prihodu v Titovo Velenje povedali:

Ivo Kamenjašević, namestnik komandanta brigade Karla Destovnika Kajuha: „Vtisi so čudoviti. Delali smo kolikor smo pač lahko. Naša brigada je bila sestavljena iz fantov in deklet, večina brigadirjev še ni imela brigadirskih izkušenj. Med nami je bilo tudi 10 brigadirjev iz pobratenege Pucareva. Čeprav je bilo delo

naporno, trasa neugodna, krčili smo gozdove, pogozdovali smo svoje naloge opravili odlično. 44 brigadirjev, kolikor nas je bilo na tej akciji, je postavilo tudi brigadni rekord. Ta je znašal 493 odstotkov, povpreček akcije pa je bil 215 odstotkov. Moram povedati to, da so bile ostale brigade sestavljene iz samih delavcev, le malo je bilo žensk. Naši delovni uspehi so bili izredni. Poleg traka akcije, na katerega smo vsi ponosni, je prejelo 12 naših brigadirjev značko udarnika, prav toliko pa jih je prejelo pohvale.“

Dragan Brkan: „Star sem 15. let in sem končal 8. razred osnovne šole. Kaj lahko rečem o delovni akciji Sisak 83? Vse lepo. Bilo je malo naporno, ob koncu pa zelo veselo, saj je bil naš trud poplačan z najvišjim priznanjem. Brigadirsko življenje sem spoznal lani, v bratski brigadi pa sem bil letos prvič. Čeprav se prej med sabo nismo poznali, je med nami že prve dni vzkliko pravo prijateljstvo. Na delovišču smo dali resnično vse od sebe. Brigadirsko življenje v Sisku je bilo sila pestro, zabavno, predvsem pa delovno. Z ostalimi brigadirji sem sedaj prišel v Slovenijo. V Titovem Velenju sem prvič. To mlado rudarsko mesto mi je zelo všeč. Prepričan sem, da se bom med svoje prijatelje še kdaj vrnil.“

Nenad Čutorič: „Sem iz pobratenege Pucareva in sem na mladinski enomesečni delovni akciji v Sisku bil najmlajši brigadir.“

Dopolnil sem šele 13 let. Na podobni akciji sem sodeloval že lani, in sicer v Slovenskih Goricah.

Življenje v bratski brigadi je bilo čudovito. Vseskozi smo se z velenjskimi brigadirji, ki so nas lepo sprejeli medse, dobro razumeli. Med nami se je razvijalo bratstvo in enotnost. Delo v brigadi mi kljub mojim letom ni bilo prenaporno. Za svoje vestno opravljene naloge sem prejel značko udarnika. Ker sem še pionir, mi ni bilo treba delati tako težko kot ostalim. Če ne bi bilo komarjev, bi bilo na delovni akciji prelepo.“

Anđžela Vadlja: „Končala sem tretji letnik rudarsko tehnične šole v Titovem Velenju. Na zvezni akciji, kot je bila ta v Sisku, sem sodelovala prvič. Vse je bilo zame povsem novo, a zelo zanimivo in prijetno. Razpoloženje na delovišču je bilo zelo različno. V začetku smo bili vsi zadržani, proti koncu pa smo bili že stari prijatelji. Delovne vne me nam ni manjkalo.

Čistila sem gozd, tu in tam sekała vejevje. Vsak dan je bil od jutra do večera zelo pester in skoraj pre-

kratek. Za opravljeno delo v brigadi sem prejela pohvalo.“

Novalija Mimunovič: „Vtisi, ki sem jih prinesel z delovne akcije Sisak 83, so čudoviti. Na delovišču smo se pri izpolnjevanju nalog resnično izkazali. Postavili smo celo brigadni rekord. Trasa je bila zelo zahtevna. V brigadi Karla Destovnika Kajuha je bila skoraj polovica žensk, nekaj je bilo tudi pionirjev, delovni uspehi pa v primerjavi z drugimi brigadami izredni. To dokazuje tudi najvišje priznanje - trak akcije.“

Novalija Mimunovič

Predstavljam o še Velenjski vojakinji

Milica Ilič je že oblekla sivo zeleno obleko

Dober teden je od tega, ko je Milica Ilič zamenjala svoje življenje v Titovem Velenju s povsem drugačnim v Novem Sadu. Milica je bila ena od šestih deklet iz velenjske občine, ki se je odločila, da bo služila v JLA in postala vojakinja. Zadnji dan „civilnega“ življenja, smo se z Milico zapletli v kratek pogovor.

„Pred dvema dnevoma sem prišla iz zvezne delovne akcije v Sisku. Na takšnem večjem delovnem srečanju mladih sem bila letos prvič. Bilo mi je zelo všeč.“

Spoznala sem nove prijatelje in prijateljice, se naučila reda, discipline in pridobila nekatere delovne navade. Tudi v prihodnje me na nobeni akciji ne bo več manjkalo,“ je hitela pripovedovati.

In od kod ji misel, da bi tudi ona postala vojakinja in služila

Milica Ilič

redno vojsko? Že ob prvih novicah o tem, da bi lahko ženske oblekle vojaško suknjo, se je Milica odločila: postala bom vojakinja. Pri svoji odločitvi je tudi ostala. Všeč so ji bile uniforme vojakov, v to odločitev pa jo je „gnala“ tudi radovednost. Želela je med letalke ali mornarke, služiti pa sedaj v sanitetni službi. „Vseeno mi je kje bom zamenjala civilno življenje za tri mesece vojaškega. Samo da bom vojakinja. Starši mojo nenaavadni odločitvi niso nasprotovali.“

Imam še nekaj mlajših bratov. Vsi so bili prepričani, da bo najstarejši med njimi prvi služil domovini. Pa so se zmotili,“ je pripovedovala vsa radostna prva vojakinja iz velenjske občine.

Milica je drobno, majhno, komaj 19. letno dekle. Zato ji so-

delavci v gorenjskem tozdu Štedilniki niso verjeli, da bo vojakinja. Sedaj pa so spoznali, da se Milica ni šalila. Poskušali so jo „pregovoriti“, drugi so bili nad njeno odločitvijo navdušeni. Tudi Miličin fant je povsem na njeni strani. Kot je pred odhodom v JLA povedala sogovornica, slovo ne bo solzavo in težko, ampak pravo vojaško.

Trije meseci bodo tako in tako hitro minili. To je zame velika čast, saj bom prva mladinka iz velenjske občine, ki bo oblekla vojaško suknjo. Na red in disciplino sem navajena že od malih nog, zato ne bo pretežko. Na delovni akciji sem spoznala mnogo novih prijateljev, prijateljev. V vojašnici v Novem Sadu jih bom zagotovo še več,“ je povedala ob odhodu sedaj že prava vojakinja v sivo-zeleni uniformi Milica Ilič.

Majda Jančič

Hočem služiti domovini

Majda Jančič

Vojakinja bom, sem sklenila pred dobrimi tremi meseci. Vojaško življenje je zame sila zanimivo, pa tudi veselo do tega področja je pripomoglo, da pri svoji odločitvi še vztrajam. Poziv za služenje vojaškega roka pričakujem v mesecu oktobru, tri mesece pa se bom urila pri vezistih,“ so bile prve besede ene izmed šestih bodočih vojakinj iz velenjske občine.

Majda Jančič je 20. letna Velenjska. O vojaškem življenju pripoveduje tako, kot da je tri mesece že za njo; s pravim navdušenjem in seveda kančkom ponosa. Da bi bila o življenju in delu vojakov kar najbolj seznanjena, je prebrala že nekaj priročnikov, marsikaj pa je zvedela na naboru v Ljubljani.

„Vem, da ne bo prijetno, tudi najhujše ne. Prepričana sem, da se bo po napornem urjenju našla kakšna prosta urica za razvedrilo. Trdo vojaško življenje mi bo gotovo prineslo marsikaj, delovne navade, malo več reda in discipline. Prav vesel sem dne, ko bom oblekla vojaško suknjo in z ramo ob rami koračala s fanti. Malo me je tudi strah. Mnogo bolj kot to me muči čakanje na vpoklic. Toda, volje mi vsaj za enkrat še ni pobralo,“ je poudarila bodoča vojakinja Majda.

Izučila se je za tehnično risarico, vendar ni našla ustreznega delovnega mesta. Zaposlila se je v gorenjskem tozdu Galvanika. Sprememba okolja, vsaj tako pravi, ji

bo dobro dela. Če bo imela vsaj malo možnosti, bo šolanje za vojaške poklice nadaljevala. Majdina odločitev je seveda najbolj presenetljiva njene starše. Mama ji sprva ni verjela, oče pa je bil nad njeno odločitvijo navdušen. Tudi nekatere prijateljice se z Majdo niso povsem strinjale, druge bi prav tako rade postale vojakinje, vendar imajo premalo volje in korajže.

„Vsi so pričakovali, da si bom premislila. Med temi je bil tudi moj fant. Se vedno vztrajam. Od tega si ne obetam nikakršnih koristi. Hočem služiti domovini. Zato bom oktobra oblekla vojaško suknjo in za tri mesece zamenjala dom za življenje v vojašnici,“ je sklenila pogovor Majda Jančič.

Zakaj tako slaba založenost?

V 26 številki Našega časa smo objavili članek z naslovom Zakaj tako slaba založenost? Članek je med kraji Šmartnega ob Paki povzročil veliko pozornosti, med prodajalci pa tudi hudo kri. Sledniti so nam očitali, da so nekateri stavki v članku resnično napisani prekritično, nikakor pa ni imel članek drugih namenov. Seveda se vodji marketa tovarišici Tropovi opravičujem za preveč ostro napisane besede.

Tatjana Podgoršek

T. P.

Industrijska pekarna Titovo Velenje

Skoraj povsem opustili ročno peko kruha

Kljub zategovanju pasu, dviganju proizvodnje ter povišanju delovne storilnosti skoraj povsod ugotavljajo, da začrtanih smernic ne bodo povsem dosegli. Trditve velja tudi za zaposlene v industrijski pekarni v Titovem Velenju.

S kruhom in pekovskim pecivom zalaga Merksov tozd Pekarne in slaščičarne Celje, obrat Industrijska pekarna Titovo Velenje samopostrežne trgovine vse od Šoštanja, Mozirja, Zalca, Celja in seveda središča Saleške doline. Proizvodnja kruha se je v prvih petih mesecih tega leta povečala za 5,4 odstotke kot v enakem lanskem obdobju. Hkrati s povečanjem proizvodnje pa se je zmanjšal izbor pekovskih izdelkov.

Vodja obrata Industrijske pekarnice Milena Vrečar je povedala: »Ne godi se nam nič bolje kot ostalim organizacijam združenega dela. Zmanjšanje uvoza je tudi nam povzročilo kopicno težav. Na zmanjšanje pekovskega peciva in kruha v veliki meri vpliva ustavljen uvoz pekovskih dodatkov. Zaradi tega smo morali ukiniti proizvodnjo trajnih in poltrajnih kruhov. Tudi dodatkov proti plesnivosti ni bilo vedno dovolj. Te pričakujemo prav v teh dneh. Tako bomo prihodnji mesec že lahko pričeli proizvodnjo toast kruha, po katerem naši kupci veliko povprašujejo.«

Pred nedavnim so zaposleni v industrijski pekarni v Titovem Velenju prenehali s peko ročno delanih kruhov. K temu jih je prisilila velika fluktuacija kvalificiranih delavcev. Sedaj ročno delane kruhe pečejo samo še v manjših količinah v Pekarni pod gradom.

Zaradi boljše namenske porabe pšenice po vsej domovini se je povečal odstotek meljave pšenice, s tem pa se je spremenila sestava moke. Tako zdaj velenjski peki nimajo bele, polbele in črne moke, ampak le temnejšo polbelo in zelo malo bele moke, kar seveda prav tako vpliva na slabši izbor vrst kruha. Iz bele moke delajo trenutno le pekovski pecivo in celjski kruh, vse ostale vrste kruha pa so iz polbele moke. Iz te moke pečejo tudi istrski kruh, zato je ta slabše kakovosti kot prejšnja leta. Na kakovost osnovnega živila pa vplivajo poleg moke še kvaliteta

kvasa in pekovskih dodatkov, seveda pa tudi postopek izdelave in peka sama. V obratu Industrijske pekarnice se srečujemo z veliko fluktuacijo kvalificiranih delavcev. Zaradi težkih pogojev dela (nočno, nedeljsko in praznično delo) odhajajo na boljša delovna mesta, kjer imajo tudi višje osebne dohodke. Da bi zmanjšali težka fizična dela, v našem obratu je zaposlena predvsem ženska delovna sila, bo v najkrajšem času začela voziti cisterna z moko. Tako ne bo treba prenašati več vreč. Radi pa bi posodobili tudi nekatera dela v

skladišču,« je povedala sogovornica.

Posebne težave našim pekarnjem povzročajo proizvodnja ob sobotah in praznikih, saj se takrat prodaja kruha poveča za dvakrat ali pa še večkrat.

»Kljub težavam, ki nas tarejo, se v Industrijski pekarni v Titovem Velenju zavedamo, da mora biti kruh na prodajnih policah vsak dan. Čeprav nimamo vseh pekovskih dodatkov, se trudimo, da bi bila kvaliteta kruha kar najboljša in da bi zadovoljili vsakega potrošnika.« je sklenila pogovor vodja obrata Milena Vrečar.

Na slabšo kvaliteto kruha vpliva poleg moke in pomanjkanja pekovskih dodatkov tudi velika fluktuacija kvalificiranih delavcev

Rek — delovna organizacija Efe

Porabljena sredstva nazadržno rastejo

Polovica leta je za nami, zato je čas, da ocenimo kako smo gospodarili v prvih šestih mesecih. Vsi finančni rezultati seveda še niso znani, vendar drugi pokazatelji dovolj jasno kažejo na uspešnost ali neuspešnost poslovanja. Poudariti velja, da večino delovnih organizacij, ki so sicer močno povečale obseg proizvodnje, tare nenehna dražitev reprovizivnih, energije in drugih storitev. To seveda pomeni, da se dohodek kljub večji proizvodnji manjša.

Enake težave imajo tudi v Rekovi delovni organizaciji Efe kjer je proizvodnja v prvem polletju porasla za 21,5 odstotka. Kljub velikemu porastu obsega proizvodnje pa so finančni pokazatelji mnogo manj razveseljivi. Že od začetka leta se namreč srečujejo z nenehnimi podražitvami, ki zelo neugodno vplivajo na gospodarske rezultate. Električna se je podražila za 35, toplotno ogrevanje za 25, prevozi za 54, apno za 36, cement za 30 odstotkov in tako naprej. Zato je na dlani, da se pogoji gospodarjenja slabšajo iz meseca v mesec. Ob tem je treba dodati še to, da v

tej delovni organizaciji kljub vsem prošnjam in prizadevanjem niso uspeli podražiti svojih izdelkov niti za desetinko odstotka, čeprav so porabljena sredstva porasla že skoraj za 82 odstotkov. Zaradi teh težav in v skladu s stabilizacijskimi prizadevanji so pričeli iskati vse možne notranje rezerve. Uspeh seveda ni izostal. Precej so prihranili pri toplotni in električni energiji, pri materialih in končno tudi pri doslednejšem izkoristku delovnega časa.

V delovni organizaciji Efe načrtujejo, da bodo letos izdelali 40 milijonov opečnih izdelkov, 125.000 kvadratnih metrov ometov in 15.000 ton malt. Rezultati prvih petih mesecev kažejo, da so načrtovano količino izdelkov uresničili 100 — odstotno, pri ometih in suhih maltah pa je presežek še enkrat večji kot so načrtovali. Če bo tako tudi v drugi polovici leta, uresničitev letnega načrta ne bo vprašljiva. Ob zadovoljivi rasti proizvodnje pa se bojijo še ene težave. Gre namreč za to, da se prodaja njihovih izdelkov počasi zmanjšuje. To je razumljivo saj izdelujejo izključno gradbene materia-

le, položaj gradbincev pa tudi ni rožnat. Zlasti se postavlja vprašanje kaj bo ob koncu gradbene sezone. Zato upravičeno pričakujejo kopičenje zaloga. Kot je povedal direktor delovne organizacije Bogomir Zager, že iščejo

ustrezne rešitve. Tako med drugim razvojna služba pospešeno išče nove izdelke, ki jih trenutno razvijajo in jih še ni v redni proizvodnji.

Bogdan Mugerle

Inšpekcija dela

Premalo skrbimo za varno delo in lastno zdravje

Varstvo pri delu obsega pravice in obveznosti delavcev in organizacij združenega dela pri ustvarjanju in zagotavljanju takšnega delovnega okolja, delovnih in življenjskih navad, ki zagotavljajo telesno in moralno celotnost delavca pri delu. Na osnovi splošnih pravnih aktov je varstvo pri delu podrobno opredeljeno v samoupravnih splošnih aktih organizacij združenega dela. Velja ugotoviti, da je stopnja varstva pri delu v združenem delu zelo različna, praviloma pa je boljše tam, kjer so tudi samoupravni odnosi na višji ravni.

Letošnja akcija NNNP je namenjena tudi zaščiti in varnosti pri delu. Upošteva predvsem nadaljnje podružbljanje varstva pri delu in poglobljanje samoupravnih pravic, obveznosti in odgovornosti delavcev za bolj produktivno in varnejše delo. Zlasti pomembna je krepitev varnostne zavesti in odgovornosti vsakega delavca za varno delo in lastno zdravje. Jasno seveda je, da inšpekcija dela ugotavlja vrsto nepravilnosti na področju uresničevanja predpisov o varstvu pri delu.

Pri ocenjevanju izvajanja varstvenih ukrepov inšpektorji ugotavljajo, da se določila pravnih aktov o varstvu pri delu ne izvajajo v celoti. Stanje je bistveno boljše tam, kjer imajo službe za varstvo pri delu, slabše pa tam kjer imajo samo določene delavce, pooblaščenca za to področje. Ponokod

imajo celo opredeljeno, da so za varnost odgovorni vodilni delavci. Vsi pooblaščen delavci tudi nimajo ustrezne strokovne izobrazbe in opravljenega strokovnega izpita.

Varstvo pri delu je še vedno preveč prepuščeno strokovnim službam in posameznikom, samoupravni organi pa se ne ukvarjajo dovolj celovito z varnim delom. V ospredju je predvsem zaščitna funkcija, premalo pa se upošteva vpliv varnega dela na boljše gospodarjenje, število obolenj in ostali vidiki, ki seveda vplivajo tudi na uresničevanje stabilizacijskih ukrepov.

Vsak varstveni ukrep mora biti preventiven. Se vedno je namreč preveč površnosti pri gradnji in vzdrževanju objektov in naprav. Tudi preglede delovnih naprav in preiskave škodljivosti okolja opravljajo samo v združenem delu, precej slabo pa je stanje pri zasebnikih. Premalo pazimo na svoje zdravje, medicina dela ni dovolj razvita, problemi nastajajo z razporejanjem delavcev na lažja delovna mesta, vse premalo je preventivnih zdravstvenih pregledov, preveč je dela preko rednega delovnega časa in nočnega dela žensk, neustrezno pa je tudi zaposlovanje invalidnih oseb.

Predpisana sredstva za osebno varstvo so sicer večinoma zagotovljena, ker pa jih delavci ne uporabljajo, se še vedno dogajajo nesreče pri delu prav zaradi tega razloga. V prvem tromesečju se je v velenjski občini zgodilo 441 nesreč pri delu ali na poti na delo in z delu, kar je za 45 odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju. Vzroki so nespoštovanje varnos-

SRECANJE • SRECANJE • SRECANJE

Drago Jesenšek

Kovinarstvo je bilo del družinske tradicije Jesenškovič. Oče je imel v Šoštanju ključavničarsko delavnico, zato se je Drago že v otroštvu začel seznanjati s skrivnostmi poklica, ki mu bo posvetil velik del življenja. Tam je opravil uk in delal vse do odhoda v JLA. Po vrnitvi pa se je zaposlil kot obratni ključavničar v šoštanjski usnjarni, kjer je delal do leta 1965, ko je začel delati v delavnici RSC na Starem jašku. Tej organizaciji je ostal zvest še danes in tega ne obžaluje. Še naprej želi ostati v njej in prenašati izkušnje na mlade.

Bil je priča razvoja Elektrokovinarskih obratov s sto zaposlenimi, v delovno organizacijo Elektrokovinarska oprema s tisoč delavci. »Začeli smo z izdelovanjem poteznikov in ključavnic za jamske stojke. Izdelovali smo tudi žage za rezanje mesa, kasneje tudi lesene žage, ki pa smo jih že opustili. Tako se je razvil sedanji Strojni oddelek v tozdu Tehnološka oprema. V njem še danes izdelujemo ročne poteznike ter razne strojčke za odvijanje matic in dvizne vozčke.

Najhitrejši razvoj je potekal v sedemdesetih letih, ko smo pričeli z naložbami v serijsko proizvodnjo. To je bilo potrebno, vendar pa pri tem ne bi smeli zapostavljati razvoja tehnologije v tozdu Tehnološka oprema. Tako danes ugotavljamo, da so naši stroji zastareli in da le s težavo uresničujemo pogodbe, tako rokovno kot kakovostno. Včasih smo po opremljenosti prekašali srodne tozde, danes pa smo daleč za njimi. Tudi z naložbami v sodobnejšo tehnologijo bi morali pričeti že pred leti, kajti ne bi se smelo dogajati, da je proizvodni proces odvisen od ključnih strojev, ki so zastareli.»

Drago Jesenšek se ni zadovoljil samo z obujanjem spominov na »dobre stare čase«, ampak so se mu misli nenehno vračale v sedanost, do katere ima kritičen odnos: »Moti me, da še vedno nismo sposobni organizirati proizvodnje tako, da bi nemoteno tekla. Menim, da bi morali biti direktorji bolj povezani z vodjem proizvodnje,

skupinovodji in mojstri. Direktor bi moral, kolikor je mogoče, neposredno spremljati delo v proizvodnji, kajti to je najboljši način, da se seznanimo s problematiko in ustrezno ukrepamo. Res je, da bi tudi med vodji moralo biti večje zaupanje, sicer ne bi bilo potrebe, da so se v štiri letih zamenjali trije direktorji, kot je bilo v našem tozdu.

Drago Jesenšek

Neustrezna organizacija proizvodnje, zastareli stroji, nezasedenost proizvodnih zmogljivosti, nepravčasna nabava materiala, so glavni vzroki ustvarjanja nižjega dohodka, kot bi ga morali. Zato so tudi naši osebni dohodki nižji od drugih slovenskih tozdov, ki se ukvarjajo s podobno dejavnostjo. Tudi kadri so problem, ki ga bomo lahko rešili le s pravilno politiko štipendiranja in z ustreznimi osebnimi dohodki, vendar v zadnjih letih tudi iz šol prihajajo vse slabši kadri in na prste ene roke lahko preštejem dobre strugarje rezkalce in orodjarje.»

Drago je ob koncu pogovora rekel: »da je veliko priznanje, da je bil izbran za delavca leta. Vendar pa to ni le moja zasluga, brez dobrih sodelavcev tudi sam ne bi mogel nič doseči«, je pogovor končal Drago Jesenšek.

S. G.

Pri iskanju notranjih rezerv so bili zelo uspešni

IZREDNO MARLJIVI VOJAKI — O izjemnih uspehih, ki jih dosegajo vojaki v obmejni postojanki v Logarski dolini, smo že pisali in o njih ne kaže dvomiti. Ob vseh zahtevnih nalogah pri varovanju državne meje, pa vedno najdemo čas za urejanje svojega delovnega in bivalnega okolja. Postojanka z okolico je resnično čudovito urejena in je lahko za zgled vsem daleč naokoli. Vojaki si resnično zaslužijo pohvalo in priznanje.

Luče

Uspel raziskovalni tabor mladih

Zgornjesavinjski študentski klub je v letošnjem letu bistveno obogatil svoj delovni načrt. V skladu s svojimi hotenji, sposobnostmi in možnostmi so študentje in Lučah pripravili študentski raziskovalno-načrtovalni tabor Gornja Savinjska dolina 83. Zasnovali so ga tako, da so letos raziskali področje od Luče do Logarske doline, v prihodnjih dveh letih pa bodo celovito obdelali še področje od Šmartnega ob Dreti do Črnicva in od Mozirja do Ljubnega. Uspešno opravljena zahtevna in obsežna naloga bo zagotovila tehten prispevek mladih raziskovalcev in načrtovalcev k dolgoročnejšemu razvoju Gornje Savinjske doline.

Delovni naslov letošnjega tabora je bil „Ohranjanje živosti višinskih in hribovskih kmetij lučko-solčavskega področja“. Študentje in profesorji ljubljanskih fakultet so po skupinah obdelali različna področja in bodo svoja dognanja strnili v celovito publikacijo. Razdeljeni so bili v skupine agronomija, biologija, gozdarstvo, veterina, živinoreja, arhitektura, urejanje krajine, etnologija, jezikoslovje, geografija in zgodovina, vsaka skupina zase pa je oblikovala še poseben delovni načrt. Sedanji tabor bodo jeseni nadaljevali etnologi in jezikoslovci. Ta skupina bo zbrala podatke za

etnološko topografijo in tako bo mozirska občina četrta v Sloveniji, ki bo imela izdelan takšen zemljevid.

Študentje so v sedmih dneh opravili veliko dela. Dopolnili so na terenu zbirali gradivo, kasneje pa so razvijali fotografije, risali pregledne karte, pripravljali tematske pogovore in druge oblike ustvarjalnega koriščenja prostega časa, na koncu pa so pripravili razstavo o dosežkih letošnjega raziskovalnega tabora.

Lep uspeh velenjskih gasilcev

Prva članska desetina iz Titovega Velenja je sodelovala na gasilskem tekmovanju v avstrijskem Köflachu. Tekmovanje je bilo mednarodno, sodelovalo pa je 7600 gasilcev, ki so sestavljali 563 gasilskih desetini. Poleg Jugoslavije so se tekmovanja udeležile tudi desetine iz Italije in Nemčije. Naša gasilska desetina v sestavi Hajni Valenci, Stefan Zoher, Ivan Žohar, Oto Švener, Maks Švener, Karel Majdak, Roman Koren, Stefan Šumah in Jože Kobale ter Avgust Oblak, se je domov vrnila z dvema pokalom. Najboljši so bili v tekmovanju za bronasto in srebrno odličje. L. O.

Gaberke

Tekmovali gasilci veterani

Osem veteranskih gasilskih desetini se je udeležilo tekmovanja v Gaberkah, ki ga je izredno dobro organiziralo tamkajšnje Gasilsko društvo. Sodelovali so veterani, starejši od 50 let, najstarejša je bila desetina iz Titovega Velenja,

ki je štela skupaj 622 let, najstarejši veteran pa je bil član GD Gaberke Lomšak, star 85 let. Zmagali so domačini, drugi so bili gasilci iz Titovega Velenja in tretji gasilci Tovarne usnja Šoštanj. L. O.

Šoštanj

Smešno — zabavno

Mladi iz Šoštanja se marljivo pripravljajo na „Šoštanjno noč“, ki jo bodo v soboto 16. julija pripravili že petič zapored. Tudi tokrat bo v Šoštanju navdse veselo in zabavno. Najprej bo na vrsti prireditev „Smešno-zabavno-rekreativno“. Ob 16. uri bo skozi kraj do rokometnega igrišča krenila povorka. Med zabavnimi igrami bo najprej na vrsti vlečenje vrvi, svoje moči pa bodo preverile ekipe gasilskih enot velenjske občine. Takoj

zatem bo znova razburljivo, saj se bosta v hokeju z metlami pomerili ekipi ribiške družine in gobarskega društva iz Šoštanja.

S tem in s podelitvijo priznanj najboljšim udeležencem bo prvi del Šoštanjne noči sklenjen. Že ob 18. uri se bo namreč na bazenu pričel drugi del, to pa bo zabavno tekmovanje osnovnih organizacij ZSMS občine Velenje. Pridite ne bo vam žal.

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

Za zgled

Vsi Velenjčani smo bili v preteklih dneh priča nakupovalni mrzlici deviznih kupcev. Ti so organizirano z avtobusi prihajali v Titovo Velenje kupovat prizvođe bele tehnike Gorenja. Ni naš namen razpravljati o tem, ali je takšna prodaja pravilna ali ne. Res pa je, da so devize, ki jih je Gorenje na ta način dobilo, koristne za širšo družbeno skupnost.

Kako pa smo bili Velenjčani na njihov prihod pripravljani, pa je že druga stvar. Pokazalo se je, da vsem trgovcem le ni vseeno ali prodajo kaj ali nič. V Erini Nami se dobro zavedajo, da se bo s pre-

novo trgovine zmanjšal promet. Od prometa pa trgovina živi. V času, ko se je vse „drenjalo“ v centru Titovega Velenja, Erine Name razumljivo ni nihče našel. Pa so iznajdljive trgovke takoj našle rešitev. Kaj ko bi jim same pokazale pot k nam? Rečeno, storjeno. Vodile so jih v svojo trgovino, spremljale v banke v Pesje in Šoštanj in kupci se niso mogli načuditi, da je kaj takega mogoče. Šofer avtobusa, ki jih je vozil iz Zagreba v Titovo Velenje, jim je v knjigo pritožb in pohval zapisal: „Tokrat sem vam vozil kupce, prihodnjic pa vam pripeljem cel avtobus zagrebških trgovk, da bodo videle, kaj je prijaznost!“ Lepa pohvala, kajne? mkp

Vrtci, ponos nas in naših otrok

Končalo se bo še eno leto, v katerem so naši otroci vstajali zgodaj zjutraj, da smo jih pred odhodom na delo vodili v vrtce.

Ko sem se pred štirimi leti preselil v Titovo Velenje, sem se najbolj bal za otroke. Kam ga bom dal v varstvo? Kdo ga bo naučil jezika? Kako mu bo? Problem je bil kmalu rešen. Dobil je mesto v vrtcu, kjer mu je bilo res lepo. Kmalu se je naučil jezika in pridobil delovne navade. Marsikaj so ga naučile vzgojiteljice. V času, ko mi brez skrbi

delamo, je za naše otroke v vrtcih vse poskrbljeno, da bolje ne bi moglo biti. Zaradi tega smo vsi starši veseli, srečni in zadovoljni.

Zdaj, ko moj otrok že hodi v malo šolo vem, da mi bo spomin na na vrtce Rožle ostal še dolgo v lepem spominu. Zato delavcem Rožleja, vzgojiteljicam Sonji, Majdi, Milki še veliko uspehov pri njihovem delu in hvala, ker ste toliko naredile za naše otroke.

Stevo Stankovič
Titovo Velenje

Lovski praznik v Gornjem gradu

Enkratna lovška razstava

Člani lovske družine Gornji grad so v soboto pripravili lovski praznik. Skupaj z njimi so slavili vsi lovci Gornje Savinjske doline, domačini pa so se izkazali kot odlični organizatorji. V soboto zjutraj so se v Gornjem gradu najprej zbrali člani lovskih družin in vse doline s praporji, sledila pa sta pozdrav in nastop registrov. Takoj zatem je bila v kinodvorani seja izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, ki so jo seveda namenili lovstvu, pred zaključkom pa so pripravili še svečanost na kateri so podelili priznanja številnim posameznikom za dolgoletno prizadevno delo v lovski organizaciji.

Vsi udeleženci, gostje, lovci in številni krajanji so si nato ogledali prvo razstavo lovstva v Gornji Savinjski dolini. Za prvo razstavo je resnično težko trditi, da je najboljša, brez šale in pretiravanja pa velja zapisati, da je zares enkratna in navduši vsakega obiskovalca. Razstavi v telovadnici gornjegrajske osemletke nudi veliko užikov tako najmlajšim obiskovalcem, kot pravim lovskim izvedencem. Domači lovci so v pripravo razstave vložili teden trdega dela in njihov trud vsekakor ni bil zaman, o čemer pričajo tudi nedeljena priz-

Napori gornjegrajskih lovcev niso bili zaman, saj je razstava resnično prava paša za oči

nanja vseh obiskovalcev. Razstava bo odprta še v soboto in nedeljo, ko bodo v tem kraju pripravili še tretjo veliko prireditev zapored. Za 100-letnico gasilstva in lovskega praznika bo namreč na vrsti še tradicionalni čebelarški praznik.

Seveda so lovci v soboto poskrbeli še za kopicjo drugih prireditev. Pripravili so strokovno predavanje

o gamsih, zavrteli lovške filme, lovci so se na strelišču pomerili v streljanju na glinaste golobe in s puško risanico v streljanju v tarčo srnjaka za pokala lovske družine Gornji grad in izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, zvečer pa je bil na vrsti zabavni del z lovskega krstom, da o okusnih lovskega jedeh ne govorimo.

Turizem v mozirski občini

Doslej brez vidnejše uveljavitve

Dejstvo je, da se Gornja Savinjska dolina kljub vsem možnostim na področju turizma, v preteklem obdobju ni uspela uveljaviti. V družbenem proizvodu občine Mozirje je turistično gospodarstvo udeleženo le z 2—3 odstotki, pa še ta delež upada. Že vrabci čivkajo o razdrobljenosti turistične in gostinske ponudbe, saj so njeni nosilci Turist, Zgornje-Savinjska kmetijska zadruga, Izletnik, velenjska Paka in zasebniki.

Poenotenje je seveda nujno, zato so letos znova ustanovili turistično pisarno. Podpisniki sporazuma so Turist, ZKZ Kompas, Paka, Gornjesavinjska turistična zveza in Obrtno združenje občine Mozirje. Med njene prve dosežke sodi razumljivo skupni program turističnih aktivnosti v občini Mozirje v letošnjem letu.

Prva ocena je, da je treba letos dati prednost izletniškemu turizmu in vanj vključiti vse prireditive, ki jih pripravljajo posamezni kraji v občini. Ob tem seveda ne bi smeli

pozabiti na naravne, zgodovinske in kulturne zanimivosti. Ob tem pa so seveda pomembne tudi in predvsem kakovostne gostinske in ostale storitve in v ponudbo vključiti v večji meri lov in ribolov. Zlasti pomembno seveda je, da bi morali v kar največji meri izkoristiti obstoječe zmogljivosti na turističnih kmetijah, hotelih in privatnih turističnih sobah.

Za izboljšanje turističnega gospodarstva je treba veliko postoriti. Predvsem je treba okrepiti propagandno dejavnost in v izboljšanje ponudbe vključiti tudi vse ostale dejavnike. Še bolj bo treba urediti objekte, kraje in okolje ter zagotoviti nemoteno delovanje turistične pisarne. Pogoj donosnosti je razumljivo tudi večja izkoriščenost vseh obstoječih zmogljivosti.

Turistična ponudba je celovita zadeva in, kot je bilo že zapisano, v Gornji Savinjski dolini pomanjkljiva in neenotna. Zato so v programu zapisali vrsto nalog z

najrazličnejših področij. Uredili bodo čas obratovanja gostinskih objektov, trgovin, pošt, bencinskih črpalk, inšpekcijske službe pa morajo stalno spremljati uresničevanje dogovorov in tudi sicer s svojimi ukrepi zagotoviti boljšo ponudbo. Posebne naloge imajo na svojem področju razumljivo tudi delavci milice, zlasti pri odpravljanju ozkih grl v cestnem prometu.

Zasebnikom, ki potrebujejo dodatno delovno silo, bodo omogočili večje število delavcev, povsod pa bo treba okrepiti prijavnost in odjavno službo. Vsi dejavniki v turističnem gospodarstvu morajo poskrbeti za enotne obvestilne table, vsi skupaj pa morajo poskrbeti tudi za spomenik, ki bo v kar največji meri poudaril značilnosti doline in postal njen simbol. V programu so opredelili tudi kategorije tradicionalnih in vseh drugih turističnih ter ostalih prireditev. S tem seveda želijo preprečiti prirejanje več prireditev na isti dan.

Rudarski oktet Titovo Velenje

Želijo imeti samostojni koncert

Decembra leta 1979 je bilo, ko so se na sklepi vaji jamskih reševalcev prvič predstavili kot oktet. Več kot dvestotim poslušalcem so predstavili svoje prve pesmi in hkrati izrazili željo, da bi se kot člani kolektiva Rudnika lignita Velenje imenovali Rudarski oktet.

Od takrat pa do leta 1982 se je sestav Rudarskega okteta nekajkrat menjal, kar pa se je poznalo tudi pri njihovem delu. Sedaj pa že nekaj časa pojejo v stalni sestavi.

Umetniški vodja in tisti, ki je za uspeh okteta najbolj zaslužen, je Ludvik Glavnik. Nekaj časa je bil tudi vodja moškega pevskega zbora Karel Destovnik-Kajuh.

Pesmi, ki jih člani okteta »naštudirajo«, pridejo iz njegove bogate zbirke. Trenutno imajo takih pesmi okrog trideset. Ne pojejo pa samo rudarskih, čeprav so jim te najbolj pri srcu, temveč tudi borbene in narodne pesmi. Oto Gradišnik in Ludvik Glavnik, s katerima smo se pogovarjali, sta tudi povedala, da je izredno malo pesmi, ki bi obravnavale izključno življenje rudarjev.

Tenoristi v oktetu so Ivo Kolar, Franc Bahčič, Franc Slatinšek in Oto Gradišnik, za glasove basa pa poskrbe Jože Rovšnik, Franc Martinšek, Janko Vovk in Tone Šporin. Zberejo se enkrat na teden v učilnici upravne zgradbe Reka.

Poleg tega, da nosijo ime svojih stanovskih tovarišev, so za koncerte tudi obleženi imenu pri-

merno. Nastopajo v lepih rudarskih uniformah, seveda pa imajo za nekatere nastope tudi običajne koncertne obleke. Do danes so imeli že 54 javnih nastopov in samo v tem letu 12, kar ni malo.

Pojejo povsod tam, kjer jih vabijo, največkrat na proslavah po celi Šaleški dolini. Prvedo pa tudi izven njenih meja. Udeležili so se »Šentjernejških srečanj«, kjer je sodelovalo veliko oktetov iz cele Slovenije. Lani za dan rudarjev pa so

pripravili srečanje treh oktetov in njihova želja je, da bi takšna srečanja postala tradicionalna. Letošnji 3. julij pa so počastili s svojim obiskom v rudarski Kanizariji, kjer so jih tamkajšnji »knapi«, še posebno toplo sprejeli.

Od letos je Rudarski oktet tudi uradno registriran. Delujejo kot skupina in imajo status društva.

Vprašali smo jih tudi o njihovih načrtih za prihodnost. Njihova

največja želja je, da bi v prihodnjem letu, ko bodo slavili peto obletnico obstoja, pripravili samostojen večerni koncert, radi pa bi tudi posneli kakšno pesem. In upamo, da bo prizadevnim članom okteta to tudi uspelo, in da bomo iz njihovih grl že kmalu spet slišali Rudarsko himno. Budi si rena, Resnost poklica, Opreostojena, Tebi...

mkp, foto: sv

Pevci med nastopom za 3. julij

Iz partizanskih dni

Piše: Francka Povh-Slavka

3

Meni se je rana na hrbtu še vedno gnojila. Vseeno sem se prijavila, ker sem želela čimprej v Slovenijo. Vsi prijavitelji smo morali v Biograd, kjer smo imeli zborni mesto. V Biogradu smo dočakali kapitulacijo Nemčije. Z Marijo, doma nekje s Koroške, sva komaj zaspali, ko je nastal zunaj strašen hrup. Ljudje so vriskali, vpili in streljali. To naju je zbudilo. K nama v sobo pa je pridiral neki tovariš in nama povedal, da je vojne konec. Hitro sva se oblekli. Odšli sva ven, kjer sva se z drugimi veselili konca te strašne vojne. Objemali smo se in poljubljali od veselja, obenem pa jokali za tovariši, ki jim ni bilo dano, da bi čakali ta srečni trenutek.

V Biogradu so formirali prištabno sanitetno četo za transport ranjencev, v kateri sem bila tudi jaz. Vkrčali smo se na ladjo, s katero smo se peljali mimo bolnice v Zadru v kraj Novi. Tam smo organizirali prostore za druge ranjence. Zadrževali smo se nekaj dni, nato pa smo krenili dalje proti Trstu. V Trstu smo pripravili prostore v vojašnici, kjer so bile v času nemške okupacije ječe. Razkužili smo prostore in pripravili za ranjence zasilna ležišča. Ko so ranjenci prišli za nami, smo v nekaj dneh pripravili transport za Ljubljano v vojaško bolnico. V Ljubljani sem šla na pregled, saj se mi je rana še vedno gnojila. Na pregledu so ugotovili, da bom morala še enkrat na operacijo, ker sem imela še precej drobcev od dum-dumke v telesu. Takrat sem bila tudi rešena poslanstva bolničarke, saj smo bili v že

urejeni vojaški bolnici. Ko sem čakala na operacijo, nas je prišla obiskat tov. Vida Tomšič. Vpraševala nas je, kako se počutimo in od kod je kapera doma. Ko sem povedala, da sem iz Logarske doline, mi je rekla, da je pravkar namenjen v Logarsko dolino avto glavnega štaba Slovenije. Če hočem, se lahko z njimi odpeljem domov. Ker nisem bila doma že od poletja 1944, konec istega leta pa so Solčavo požgali Nemci, domači pa o meni tudi niso vedeli drugega kot da sem bila ranjena, me je ta ponudba zelo razveselila. Takoj sem se odpeljala s kurirji glavnega štaba za Slovenijo pogledat domov, če je še kdo živ. S kurirji smo se dogovorili, da me bodo obvestili o povratku v Ljubljano, ker naša hiša ni bila daleč od karavle. Srečanje z domačimi je bilo zelo veselo. Morilo pa nas je, da dveh mojih bratov še ni bilo od nikoder. Ko so kurirji poslali pošto, da se moram vrniti, sem se poslovila in odšla. V skalni soteski, imenovani Jezero, sem srečala brata partizana Petra, ki je tudi prišel pogledat domov. Zaradi veselja, da sva še oba živa, sva pričela streljati v zrak. To so kmalu prekinili graničarji in naju odpeljali na karavlo. Tam sva morala svoje dejanje zagovarjati, kar pa ni bilo tako hudo. Posledic ni bilo, ker so graničarji razumeli izbruh veselja. Brat je iz karavle odšel domov, mene pa so kurirji odpeljali nazaj v Ljubljano, kjer so me operirali. Od takrat sem 70% vojaški vojni invalid.

Tako sem opisala svojo mladost, podobno drugim mladim ljudem, ki so odrasli v času druge svetovne vojne. Ponosna pa sem, da sem služila v Titovi armadi.

Planinsko društvo Titovo Velenje

Sodelovanje s planinci Bosne

Planinci Titovega Velenja že desetletja redno obiskujejo gore Bosne in Hercegovine. Ta republika ima veliko čudovitih gora, ki so ohranile svojo prvobitnost in jim industrijski razvoj dežele še ni odvzel tisti del naravnih lepote, ki privablja planince.

Med lepše gore lahko štejemo Prenj, Čvrstnico, pa prostranstva Romanije, Zelengore in Magliča. Med najlepše pa gotovo sodi Treskavica s številnimi vrhovi in modrimi jezeri, ki so kot očesa narave razporejena po širnih planotah te gore. Gorstva Bosne so za mnoge Slovence znana le po imenu. Kdor pa je spoznal lepoto teh gora, se bo vračal še in še...

Planinci Titovega Velenja so že od leta 1974 kot posamezniki obiskovali gore Bosne in tam navezovali prijateljstva z mnogimi planinci. Ta bežna srečanja in poznanstva so bila vzrok, da so se v Planinskem društvu Titovo Velenje odločili za organiziranje izlete. Da je prišlo do tesnejših vezi je veliko pripomogel pokojni Franjo Gnidca, predvojni komunist, ljubitelj nara-

ve in dober tovariš. Doma je bil v gričevju Dolenjske. Leta 1927 je zbežal v Sarajevo, ker mu je v Sloveniji zaradi političnega delovanja pretil zapor. Revolucionarno je deloval tudi v Bosni, ni pa pozabil ljubezni do gora. Bil je med ustanovitelji Društva prijateljev narode, Planinskega društva Treskavica. Bil je vzgojitelj in vzornik mnogim planincem, ki delujejo v Sarajevu.

Vse pogostejši stiki, skupni izleti, izobraževanje mladih v izobraževalnih oblikah planinske organizacije, je pripeljalo do pobratenja društev leta 1977. Sodelovanje teče dalje. Tako se te dni trije mladinci PD Treskavica izobražujejo v večščinah planinstva v planinskem taboru, ki ga je organiziral mladinski odsek PD Titovo Velenje v Logarski dolini.

Od 18. do 21. avgusta bo množičen izlet planincev Titovega Velenja na Treskavico. Ob koncu avgusta pa jim bodo Sarajevčani obisk vrnil.

Tudi planinci Titovega Velenja so dodali kamen v temelje medsebojnega spoznavanja, razumevanja in sodelovanja. Vse to pa je tudi osnova enotnosti, enakopravnosti in bratstva med nami.

Naša rubrika z gornjim naslovom je med vami, dragi bralci, naletela na veliko zanimanje. Kar precej fotografij smo že dobili, zato vas prosimo, da pač nekoliko potrpite, če vaše fotografije ne bomo takoj objavili. Vmes, kot je bil to primer v prejšnji številki, se zgodi, da rubriko tudi izpustimo. Drugih dogodkov je bilo več, obenem pa manj strani, saj se tudi mi srečujemo s težavami, ki so nastale v zvezi s pomanjkanjem papirja. Sicer pa bo rubrika „živele“, do spomladi leta 1984 in možnosti za objavo vseh zanimivih fotografij bo zato dovolj.

Znova vas vabimo k sodelovanju.

Pa še to: Veliko dobivamo fotografij o središču Saleške doline, manj o ostalih krajih. Verjetno je razlog tudi v tem, ker pač teh fotografij ni toliko. Upamo, da se boste potrudili, jih poiskali in tako prispevali k celovitosti naše rubrike.

Sedaj še nekaj besed o današnjih fotografijah:

Verjetno se v teh lepih poletnih dneh mnogi odločite za kratek sprehod na velenjski grad. Prav zato smo se odločili, da vam pokažemo, kakšen je bil grad na začetku tega stoletja. Bralec Avgust Rak iz Titovega Velenja nam je prinesel v uredništvo kartico z gradom, ki je bila napisana 17. julija leta 1907. Moramo pritruditi, da je bil park (vrt) pred gradom zelo lep.

Drugo razglednico pa nam je poslal Janez Mavrič iz Gornjega grada. Na njej je Šoštanj, na razglednici pa datum 12. 9. 1905.

Poletna fotografija

Za to rubriko pa je nekoliko usahnilo zanimanje. Je krivda sedanje neznozna vročina, da se vam ne da fotografirati. Upamo, da ni tako, in da boste posnetke naredili na dopustu. Čakamo nanje.

Iščemo najstarejšo fotografijo

Velenjski grad 1907

A. Korčevan v Šoštanju.

Šoštanj 1905

Jezikovno razsodišče (izjava štev. 100)

Velika začetnica pri imenovanjih besedil

»Pri opravljanju svojih del in nalog se pri pisanju zapisnikov in tudi drugih dokumentov srečujem z naslovi raznih aktov, npr. pravilnikov, zakonov, samoupravnih sporazumov... Pri tem sem že večkrat prišla v dilemo, ali se npr. Pravidnik o varstvu pri delu ali npr. Zakon o vodah piše z veliko ali malo začetnico. Sama imam tak naziv za naslov in ga pišem z veliko, vendar pa me opozarjajo, da to ni pravilno. Prelistala sem že veliko uradnih dokumentov, da bi se prepričala o pravilnosti ene ali druge rabe, vendar je uporaba od akta do akta različna. — Upam, da mi boste z odgovorom pomagali odpravljati napake. Za odgovor se Vam najlepše zahvaljujem.«

Tako E. K. iz Jamnika pri Kropi. Prav radi ji odgovorjamo:

Slovenski pravopis 1962 ima med stvarnimi lastnimi imeni točko, v kateri načeloma rešuje to vprašanje. Tam (str. 38, paragraf 42) beremo: »Z veliko začetnico se pišejo tale stvarna imena: a) naslovi listov, knjig, zbornikov, literarnih izdelkov, skladb, kipov in slik; za ponazoritev tega, kar nas tu zanima, pa so navedeni: Slovenski biografski leksikon; Sosedov sin, Požganica, Samogovori, Duma. Prva navedena enota je zbornik, drugo pa so »literarni izdelki«, znana slovenska povest, roman, pesniška zbirka in naslov pesmi iz zbirke. Omahovanje v pisavi »naslovov pravilnikov, zakonov, samoupravnih sporazumov...« prihaja od tod, ker pravopis 1962 izrecno omenja le »literarne« izdelke in jih s primeri zamejuje na leposlovnna dela. Morda je to storil zato, ker je menil, da bi bili naslovi leposlovnih besedil kaj več kot naslovi besedil drugih panog, npr. strokovnih, publicističnih, pa tudi praktično sporazumevalnih. V tem pa se moti, saj gre tudi pri strokovnih besedilih (npr. v revijah) ali pri publicističnih (npr. v časopisih) za individualna besedila, s tem pa za lastnoimenskost njihovih naslovov; in vsi se tudi v resnici pišejo z veliko začetnico.

Imate torej prav, ko menite, da je naslove besedil, ki jih omenjate, treba pisati z veliko začetnico. Neenotnost, ki jo opazite v pisavi teh imen celo v uradnih dokumentih, izhaja iz posebne lastnosti tistih stvarnih lastnih imen, ki v bistvu tudi pomenijo to, kar povedo besede njihovega naslova. V vseh takih primerih gre potem ali za ime dokumenta ali za njegovo vrstno oznako, ki v danih okoliščinah že sama enoumno kaže na tisto, kar imamo v mislih: in v skladu s tem pišemo prvič z veliko, drugič z malo začetnico. Pisec besedila torej sam odloča o veliki ali mali začetnici, pač glede na to, kar ima v mislih.

V novem slovenskem pravopisu bo torej treba dopolniti besedilo o pisavi stvarnih lastnih imen tako, da bo zajelo vse vrste besedil, tudi uradnovalna, o katerih je govor tukaj. Že stari pravopis je za primere, ko bi zaradi pisave z malo začetnico prihajalo do nesporazumov, dopuščal pisavo z veliko; mi bi jo v takih primerih seveda naravnost svetovali.

Kam v poletnih dneh?

Kulturni center »Ivan Napotnik« Velenje vabi, da v poletnih dneh obiščete muzeje in galerije **Muzej na velenjskem gradu, muzej slovenskih premo-govnikov, afriška zbirka, NOB, galerija slik, Perkova galerija, mastodont.**

Odrpto vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 9.00 do 12.00 in od 16.00 do 19.00.

Na Graški gori »muzej XIV. divizije«, spomenik A. Augustinčiča: »Nošenje ranjenca.

Odrpto vsak dan, poklicati Milko Doler, Plešivec 60.

V Topolšici »Muzej kapitulacije 1945.

Odrpto vsak dan, poklicati Julko Leskovec, Topolšica 66.

V Šoštanju »Napotnikova galerija.

Odrpto vsak dan, poklicati Jožefo Žnider, Lola Ribarja 8.

Na velenjskem gradu vabi Gostišče »Graški hrani.

Odrpto vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 9.00 do 20.00. Zadolvoljni boste s postrežbo!

V nedeljo na Graški gori

Srečanje ansamblov

V nedeljo, 17. julija, bo na Graški gori že 8. srečanje narodnozabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin. Prireditev, ki vsako leto pritegne več tisoč obiskovalcev, se bo začela ob 14. uri. Organizatorji, kulturno društvo Ivan Cankar iz Plešivca bodo poskrbeli, da bosta lahko prišli na Graško goro tudi brez težav z bencinskimi bioni. Od 12. ure dalje bosta izpred Rdeče dvorane, z vmesnimi postajami pri Trznici, Rudarskem domu in Skalah vozila dva avtobusa, in sicer do 13. ure in 15 minut. Peljali se boste do Plešivca. Nazaj pa bosta vozila z Graške gore.

Športni ribolov

Državni prvaki

Kruševo je bilo 9. julija prizorišče državnega prvenstva v ribiškem peteroboju. Udeležili so se ga tudi tekmovalci ribiškega društva „Paka“ iz Šoštanja. Na tekmovalstvu so bili zelo uspešni, saj so kot reprezentanca Slovenije ponovno osvojili državno prvenstvo.

V razvrstitvoposameznikov je bil Franc Rebevšek drugi, 3. mesto je osvojil Vlado Mešič, Rudi Mešič pa je na tem tekmovalstvu pristal na 10. mestu. Franc Rebevšek in Vlado Mešič bosta kot reprezentanta Jugoslavije zastopala naše barve na evropskem pokalu v ZRN, ki bo že 16. julija. Reprezentanco Jugoslavije pa bo na tem tekmovalstvu vodil Rudi Mešič. M. R.

Velik uspeh Mroža

Na republiškem prvenstvu z malokaliberskim orožjem, ki je bilo po petih letih ponovno na sporedu strelskih organizacij, so se ponovno izkazale selekcije pionirjev in pionirk, strelcev Mroža. Čeprav brez strelšča za malokalibersko orožje, so s treningi na suho in s prevozi v Celje in Slovenj Gradec, pripravili ponovno prijetno presenečenje. Zmagali so na regijskem in republiškem prvenstvu v Ljubljani in tako potrdili dobro delo z mladimi.

Pionirke so popravile tudi deset let star rekord ekipe Kamnika in to kar za 15 krogov. Posamezno pa je postala republiški prvak Denis Bola iz Mroža. Naddržavnem prvenstvu v Titogradu pa so pionirke ponovno popravile svoj komaj 14 dni star rekord za 38 krogov. Nov rekord je sedaj 623 krogov. Ta rezultat pa je še pomembnejši, če

vemo, da v ekipi ni bilo Penarceve. Ekipno pa so osvojile 9. mesto v SFRJ. Pionirji so bili 18. med 26 tekmovalci. Najboljši je bil Boris Klančnik — enajsti. Solidni pa sta bili tudi Šafarčeva in Denis Bola. V ekipi je nastopila tudi dvanajstletna Mateja Bondalo, ki je tudi prispevala svoj delež k dobri uvrstitvi.

xxx

V Slovenj Gradcu pa je bilo 9. julija memorialno tekmovalstvo v streljanju z malokalibersko puško. Udeležili so se ga tudi mladi strelci Mroža. Ekipno so zasedli 3. in 6. mesto, vendar pa so zaradi diskvalifikacije ene izmed tekmovalk izgubili 1. mesto. Zmagal je Velimir Klančnik s 172 krogi.

Andreja Kavšek

Alen Pokrlić

Življenje v taboru je bilo zanimivo in prijetno

Lepota gora, prijateljstvo, znanje . . .

Planinski tabor v Logarski dolini

Mladinski odsek pri planinskem društvu Titovo Velenje in občinska konferenca ZSMS sta pred nedavnim v Logarski dolini pripravila prvi planinski tabor za pionirje in mladince občine Velenje. Urjenja planinskih veščin in pridobivanja znanja se je udeležilo 33 mladih planincev, zanje pa je skrbelo deset usposobljenih vodnikov. Planinski tabori so posebej priljubljena oblika planinske dejavnosti. Njihov namen je predvsem vzgajati mlade v planinskem duhu, jih spodbujati k zdravemu življenju v naravi, krepiti tovarištvo in pridobiti čimveč znanja, spretnosti in veščin, ki pripomorejo k varni hoji v gorah.

Ob novem planinskem domu v

Logarski dolini so mladi planinci uredili prijeten tabor, ki naj bi ga poslej pripravili vsako leto. Poleg tega v okviru meddruštvenega odbora načrtujejo, da bi to postalo stalno izobraževalno središče, v katerem bi se usklajeno usposabljali pionirji in mladinci vseh društev Savinjske in Saleške doline.

Letošnji tabor je v celoti uspel, so poudarili vodniki in vodstvo tabora. Mladi so pokazali zvrhano mero pridnosti in marljivosti, pa tudi sicer so se izkazali z disciplino in z delom pri dodatnih interesnih dejavnostih. V desetih dneh so s praktičnimi vajami na terenu utrdili svoje znanje, ki so si ga pridobili v planinski šoli, povzpeli

so se na bližnje gore in se marljivo ukvarjali z interesnimi dejavnostmi. Povedati velja, da so pripravili tudi obrambni dan, obiskali pa so jih tudi predstavniki občinskega štaba teritorialne obrambe.

Poleg predavanj in dela v taboru so bile seveda najbolj zanimive in koristne vaje na terenu. Tako so svoje znanje orientacije preverili na tekmovanju, podali pa so se tudi na snežišče pod Planjavo, urili hojo na snežiščih, postavljali sidrišča, vrve ograje in podobno. Planinske ture so pripravili na Rjavčki vrh, skozi Turski žleb so se podali na Tursko goro, bili so na Grofički, sklepni izlet na Ojstrico pa jim je preprečilo slabo vreme. Seveda so med

turami sproti preverjali svoje znanje in ga še obogatili.

Vsi so bili zadovoljni z življenjem v taboru in s pridobljenim znanjem, ki jim bo zagotovo omogočilo varno hojo na planinskih poteh, prav tako pa se večina zaveda, da se bo treba učiti in usposabljati še naprej. Možnosti je vsekakor dovolj in vsak jih bo lahko izkoristil po svojih željah, hotenjih in možnostih. Lahko jim zaželimo še veliko uspehov, užitkov v naravi in sreče v gorah. Še nekaj vtisov.

ANDREJA KAVŠEK iz Titovega Velenja, stara 13 let: „Za planine so me navdušili starši in sem planinka že od 5. leta. Rada hodim v planine in naravo, vem pa, da je za varno hojo potrebno tudi znanje. Zato sem že bila v planinski šoli na Paškem Kozjaku, z veseljem

pa sem se udeležila tudi tabora v Logarski dolini. Veliko smo se naučili, vreme nam je postreglo, bilo je lepo in zanimivo, skupaj s prijaznimi vodniki vred pa smo bili res pravi prijatelji. Če bo možnost se bom podobnih oblik izobraževanja še udeležila.“

Med pionirji in mladinci velenjske občine so bili tudi trije mladi planinci pobratenega društva Treskavica iz Sarajeva. ALEN POKRLIĆ je takole strnil svoje vtise: „Star sem 14 let, planinec pa sem tretje leto. V šoli sem prvič in če bo le mogoče bom z usposabljanjem nadaljeval. Prvič sem v Sloveniji in jo bom ob prvi priložnosti še obiskal. Navdušile so me gore, pa prijateljstvo in tovarištvo v taboru. Planine imam res rad, zato ni čudno, da so starši odšli na morje, jaz pa raje v planinski tabor.“

Dnevni tabor v Zavodnjah

Orli, Medvedi, Risi, Goflje

Zavodnje so lepa vas nad Šoštanjem. Vsako leto, letos že šestič zapored, pripravi prav v tej idilični vasi Občinska zveza prijateljev mladine. Skupaj s taborniki iz Šoštanja dnevno taborjenje, ki se ga udeležijo mladi iz Šoštanja in Titovega Velenja. Otroci so se že ob 9. uri dopoldan zbrali v Titovem Velenju, od koder jih je avtobus odpeljal v Zavodnje. Nazaj pa so se vračali ob 17. uri.

V Zavodnjah so jih čakali vodniki. Cel tabor je bil razdeljen na petnajst vodov in vsak vod je imel svoj igralni kotiček. Da je bilo vse po taborniški, so posamezni vodi imeli tudi svoja imena: Orli, Medvedi, Risi, Delfini, Goflje . . . Vsak dan je v Zavodnje prihajalo čez 150 otrok, ki so ves dan preživeli v naravi. Učili so se taborniških veščin in se igrali. Tako da je

marsikdo potem, ko je odhajal nazaj v dolino, rekel: »Joj, kako hitro je minilo.« Najbolj je bilo otrokom všeč, da so »rabutali« česnje. Pa, da ne bo kdo mislil, da so jih res! Ze prej so se vodniki z okoljskimi kmeti, ki so mlade povabili, da lahko gredo tudi v česnje, dogovorili, da bodo bodoči pravi taborniki rekli tako. Pa borovnic, koliko je bilo teh v Zavodnjah! Vsak se jih je lahko do sita najedel, pa še za domov jih je nekaj ostalo. Mladi so spoznavali tudi drevesa, oznake, učili so se vozlov . . . Tudi za igro je ostalo dosti časa. Marsikdo je tukaj prvič videl, kakšne igrice vse obstajajo in sigurno jih bo prenesel v svoje okolje: namazal pred bloke, da jih bo pokazal svojim vrstnikom, na počitnice . . . Vsi v Zavodnjah so bili z dnevnim taborjenjem zadovoljni, tako otroci kot njihovi

vodniki, vodja tabora pa tudi kuharice, ki so jim pripravljale okusne obroke. Otroci pa so tudi radi jedli. Kakšen apetit povzroči svež zrak in veliko gibanja! Pa tudi žveč je bila velika. V centru tabora so imeli čisto pravo krčmo, kjer so lahko gasili žejo. To je bil velik šotor. V njem so bile mize in stoli, pa seveda tudi »šank« z barskimi stoli. Veste kako se je krčma imenovala? To je bil »Saloon pri stekli lisici«. V njem so taborniki pili oro, da je bilo veselje.

Kot je povedala vodja tabora Tea Podgoršek, za otroke skrbi 13 vodnikov. Vsakodnevno vračanje domov je tako za starše kot otroke zelo privlačno. Zato ni nič čudnega, da marsikdo od starejših meni, da bi moral takšen tabor »živeti« dlje in ne samo deset dni.

Otroci med igro

foto: bm

Česnje „rabutamo“ . . .

Ob prihodu v tabor smo srečali na poti Orle, Medvede in Delfine. Pravi živ-zav pa je prihajal iz gozda, saj je bil čas kosila. Vsi so hiteli v tabor. Nekaj lačnih pa smo zadržali, da so nam povedali:

Alenka Oberč: »Ze tretje leto zapovrstvo se udeležujem dnevnega taborjenja v Zavodnjah. Sem vodnica Orlov in Medvedov. V kotičku moiega voda je 21 tabornikov. Delamo vse mogoče. Fantje najraje plezajo. Igramo različne igre, učimo pa se tudi taborniških veščin in premagovanja najrazličnejših ovir. V mojem vodju je nekaj takšnih, ki prihajajo vsak dan, nekaj pa vedno pride novih. Mi vodniki pa čez noč ostanemo v Zavodnjah.«

Saša Kosi: »Sem pri Delfinih, pri vodnici Tanji. V tabor pridem vsak dan in mi je zelo všeč. Igramo se telefon, radio, slike mečemo, pa tudi skrivamo se. Vsak dan spoznam tudi kakšnega

novega člana taborniške družine. Končala sem 1. razred, že sedaj pa si želim, da bi se tabora udeležila tudi prihodnje leto. Danes bomo imeli tudi krst. Sprejeli nas bodo med prave tabornike. Namazali nas bodo s črno barvo. To bo spet nekaj novega! Zelo se že veselim.«

Rebeka Mravljak: »Danes sem v tem taboru tretjič. Moj igralni kotiček je pri Delfinih. Hodimo v borovnice in »rabutamo« česnje. Danes smo se učili delati vozle. Znamo ambulantskega, kavbojskega . . . Tudi sončimo se. O tem kako nam je lepo, sem povedala tudi prijateljici. Jutri pride tudi ona. Danes bomo sprejeli med tabornike in izbrati si bomo morali taborniško ime. Jaz bom Pingvin. O tem kaj vse delamo v taboru smo si tudi izmislili pesem: Borovnice nabiramo, Tanji nagajamo, česnje rabutamo in potem gremo jest . . .«

Bojan Gomboc: »Sem vodnik. V moji skupini so sami fantje. Imenuje-

mo se Risi. Veliko se igramo pa tudi učimo: potne znake, vozle, spoznavamo drevesa. Lani sem bil v tem taboru še fazan. Za danes pripravljamo krst. Med tabornike bomo sprejeli nove člane. Vodniki se bomo oblekli v Indijance. Bodoče tabornike bomo namazali z ogljem in pepelom po obrazu.«

Eden izmed vodnikov bo rabelj. Ta bo nove tabornike krstil, tako da jih bo z brinovo vejo po riti. Najbolj pa je udeležencem dnevnega tabora všeč, da »rabutajo česnje«, čeprav bližnja kmeta Gril in Zohar to sama dovolita.«

Boris Legner: »3. razred osnovne šole Miha Pinter — Toledu sem končal s prav dobrim uspehom. Za nagrado sta mi starša plačala dnevno taborjenje v Zavodnjah. Sem v vodju Medvedov.

Tako kot lani preživljam del počitnic skupaj s taborniki iz Šoštanja in Titovega Velenja. Imamo se zelo lepo.

Igramo razne igre, na orientacijskem pohodu pa smo bili najboljši. Tudi hrana je zelo dobra. Naučil sem se že nekaj taborniških veščin, danes na nas čaka pravi taborniški krst. Tu v Zavodnjah je resnično zelo prijetno in kar žal mi bo, ko se bomo razšli.«

Joži Poznič: »V Zavodnje prihajam na dnevno taborjenje že šestič zapored.

Ta prijeten, tih in idiličen kotiček je kot nalašč za organizirano preživljanje počitniških dni. Tu mi je zelo všeč in prav prijetno je zamenjati življenje v betonu za platno streho nad glavo v naravi. Sem taborovodja in imam na skrbi veliko nalogo. Vsako jutro skličem zbor pri dviganju zastave, naredim razpored dela, pripravim razne igre in tekmovanja. Prav včeraj so nam mladinci iz Zavodnje hoteli ukrasti zastavo, vendar se nisimo dali in od 10 napadalcev polovili kar 7. Dan je pester od jutra do večera. Končal sem 3. letnik centra strokovnih sol — elektrotehnične usmeritve. Tudi prihodnje leto bom spet prišel med Medvede, Delfine, Goflje . . .«

Miloš Volk

Šoštanj

Razvitje ribiškega prapora

Ribiška družina »Paka« Šoštanj bo v počastitev dneva vstaje slovenskega naroda, 22. julija, proslavila trideset let obstoja in delovanja družine z razvitim prapora, in pobratenjem z Ribiško družino Straža — Sava Ljubljana, s katero že več let uspešno sodelujc na tekmovalnem področju.

Proslava bo ob 17. uri, ko bodo ribiči razvili prvi prapor. Po proslavi in razvitju prapora bo organiziran nagradni družabni ribolov za najtežjo ribo.

Startnina je 100 dinarjev in tvori sklad za tri nagrade najuspešnejšim ribičem. Nagrade se bodo podelile takoj po tehtanju rib. Po tekmovanju bo zabava, kjer bo vse prisotne zabaval ansambel

Utrip. Se nekaj: proslava bo ob vsakem vremenu!

Ribiška družina Paka Šoštanj upravlja in gospodari z delom Paškega ribiškega okoliša in Šoštanskim jezerom, pri katerem je zgradila tudi ribiški dom in uredila poligon za ribiška športna tekmovanja. Družina skrbi tudi za vlaganje ribjega zaroda v potoke in jezera, ki je istočasno priljubljeno rekreacijsko središče krajanov. Tu si je tudi lovska družina »Smrekovec« uredila oteček z vališčem za divje race, kar še popetri življenje ob jezru in razveseljuje vse tiste, ki ljubijo čisto in lepo okolje.

ANKETA

Med počitnicami na delovno prakso

Počitnice so za marsikaterega dijaka, študenta ali solarja čas prijetnih doživetij in lenarjenja. V tem poletnem času, ki ni namenjen samo oddihu, mnogi prav radi zamenjajo šolske klopi za delo v proizvodnji. Na počitniško delo niso prišli le zato, da bodo kaj zaslužili, ampak želijo pridobiti malo prakse, spoznati okolje v katerem bodo morda kdaj zaposleni, samo delo in seveda tudi nove prijatelje. Obiskali smo nekatere praktike:

Barbara Terglav: »Končala sem 2. letnik kemijsko tehnične šole v Rušah. Obvezno prakso sem opravila že med šolskim letom v tovarni dušika v Rušah, na počitniškem delu pa sem prav te dni v gorenjskem tozdu Hladilniki. Ze pred dvema letoma sem si med počitnicami služila denar prav tu, zato delo in nekatere sodelavce že dobro poznam. Skoraj vsega sem se že navadila delati. Če pa kaj ne gre, mi sodelavci radi priskočijo na pomoč. Več kot prisluzen denar za opravljeno počitniško delo mi pomeni spoznati proizvodno delo, da bom bolje cenila težko zaslužen kruh.«

Boris Lesjak: »Ze lani sem bil na obvezni počitniški praksi v Rekovi Tiskarni. Delo tiskarja mi ni neznano. Končal sem drugi letnik grafične šole v Ljubljani, imam tudi štipendijo. Praksa je vsem proizvodnim poklicem potrebna, saj tako pridobljeno teoretično znanje lahko s pridom porabimo pri delu in ga dopolnimo. Zato bi bilo prav, da bi nam mentorji namenili malo več pozornosti. Delo me veseli, zato mi na počitniški praksi ni ničesar težko narediti. Mislim, da sem se odločil za pravi poklic.«

Alenka Koprivnik: »Zelo rada sedem za krmilo in vozim. Zato sem se odločila, da bom počitniško delo opravljala v Industrijski pekarni v Titovem Velenju, in sicer kot voznica. Tako sedaj razvažam kruh do trgovin enkrat v Gornjo Savinjsko dolino, drugič kam drugam. Delo mi je zelo všeč, čeprav je naporno, predvsem pa odgovorno. Vse gre, če ima človek veselje. Opravila sem že izpit za C, E in B kategorijo, med letošnjimi počitnicami pa sem se vpisala še v poklicno šofersko šolo. Sodelavci v Industrijski pekarni so me prvi dan gledali nekoliko postrani, sedaj pa smo že pravi prijatelji. Nezaupanja ni več. Dvome sečne počitnice bom preživela kar za krmilom. Denar, ki mi bo seveda prišel prav, ni toliko pomemben. Več je vredna praksa, ki jo bom v tem času pridobila. Končala sem pedagoško gimnazijo v Celju, študij pa bom nadaljevala na pedagoški akademiji v Mariboru.«

Marjeta Krajnc: »Končala sem prvi letnik grafične šole v Ljubljani. Med počitnicami moram opraviti vsi enomesečno obvezno prakso. Nove prijatelje in sodelavce sem našla v Rekovi delovni organizaciji Tiskarna, kjer imam tudi štipendijo. Delam v montaži. Obvezno prakso z veseljem opravljam, delo pa mi gre kar dobro od rok. Mislim, da je praksa potrebna, saj tako v šoli lažje spremljamo teorijo. Sodelavci so prijazni, mi pomagajo in svetujejo, če kaj ne vem. Prisluzni denar bom porabila za počitnice na morju.

Delfini z vodnico Tanjo

T. P., B. M.

Društvo prijateljev mladine Smartno ob Paki

Poživiti delo z novimi akcijami

Dejavnosti društev prijateljev mladine so namenjene predvsem otrokom. Tudi v Smartnem ob Paki so to društvo prizadeva, da bi najmlajši krajanje preživeli svoja otroška leta v smehu, veselju in radosti.

V šmarškem društvu prijateljev mladine je vključenih približno 150 krajanov. Dejavnosti, ki jih dele na občasne in počitniške, ni malo. Tako so v preteklem letu vrli člani pripravili teden smučanja za predšolske otroke, otroške maskerade se je udeležilo 150 najmlajših krajanov. Približno 65 predšolskih otrok pa je lani sodelovalo v igricah pod naslovom „mladost v travi“.

„Skupaj s člani mladinske organizacije na osnovni šoli bratov Letonje pripravimo že nekaj let zapovrstjo kostanjev piknik po vaških odborih. Ta dejavnost je med našimi malčki zelo priljubljena, saj se je na lanskem pikniku „gostilo“ 70 predšolskih otrok. Po svojih močeh smo se vključili v akcijo NNNP. V varstvu smo imeli 12 otrok. Med občasne dejavnosti sodi še obisk ostarelih občank starih nad 70 let. Skupaj s predstavnikmi dru-

benopolitičnega življenja v kraju smo za 8. marec obiskali 32 krajanov. Vsako leto nas ob novem letu obišče udelek mraz. Otrokom pa takrat predvajamo tudi vzgojne filme in risanke,“ je na kratko povedala o lanskem delu šmarškega društva prijateljev mladine Zdenka Verzelak. V zimskih mesecih pa lahko krajanke, ki bi se rade naučile plesti ali novih vzorcev in kroje-

Zdenka Verzelak

nja, še pletilski tečaj. V letu 1982 je pletlo in tako koristno preživljalo prosti čas 40 pletilj.

Tudi počitniških dejavnosti šmarškega društva prijateljev mladine je kar nekaj. Dobro je utečena že počitniška dejavnost, na dnevnih taborjenjih v Slatinah, ki ga pripravi društvo skupaj s člani taboriškega odreda Hudi potok, je vedno veliko otrok. Društvo se ponaša z vrsto priznanj in odlikovanj. Med slabim mesecem dni je za svoje vestno in dolgoletno delo društvo prijateljev mladine iz Smartnega ob Paki prejelo republiško priznanje, zlato značko, priznanja pa so prejeli še nekateri posamezniki.

V tem letu bo dejavnost društva prav tako pestra in bogata. V zimskih počitnicah so se otroci smučali in sankali na bližnjih vrhovih, predšolski in učenci od 1. do 4. razreda so gledali risanke in vzgojne filme, približno 150 najmlajših krajanov je sodelovalo na pustnem sprevedu, veselje, smeha in radosti pa prav tako ni manjkalo še na prireditvi mladost v travi. Ob 8. marcu so obiskali ostarele krajanke. Tako kot že nekaj jeseni nazaj,

bodo šmarške pletilje spet lahko dve uri prostega časa preživele na pletiljskem tečaju. Tiste, ki pa bi se rade naučile še šivati, pa bodo lahko obiskovale šiviljski tečaj. Od počitniških dejavnosti pa naj omenimo le počitniško delo, ki poteka prav sedaj na igrišču pri osnovni šoli. „S svojim delom člani šmarškega društva prijateljev mladine v preteklem letu ne moremo biti povsem zadovoljni. V tem letu bo treba delo društva poživiti z nekaterimi novimi akcijami. Se tesneje se moramo povezati s taborniki in ostalimi društvi v kraju. Res pa je, da za svojo dejavnost društvo nima lastne strehe nad glavo in da gostujemo enkrat v osnovni šoli, drugič v gasilskem domu. Skromna finančna sredstva pa nam tudi ne dopuščajo večje razširitve dejavnosti.“

Ze nekaj let tesno sodelujemo z društvom prijateljev mladine iz Šoštanja in Pesja. V mesecu septembru bomo pripravili s šoštanjskimi pionirji, učenci od 1. do 4. razreda, prvo srečanje. Sodelovanje pa bomo seveda z obema še okrepili. Ena od pomembnejših nalog za to leto je tudi pridobivanje novih, predvsem mlajših članov,“ je sklenila pogovor predsednica društva prijateljev mladine iz Smartnega ob Paki Zdenka Verzelak.

Velenjski bazen
Za varnost skrbijo
reševalci

Topli poletni dnevi so čas, ko marsikoga privabi bazen, da se v njem ohladi in ob njem poleži na soncu. Ti lepi dnevi pa so tudi del obdobja, ko je največ utopi-

Bojan Vučina

tev, ko zaradi nepredvidnosti, neznanja plavanja in še zaradi kupa drugih nepredvidenih okoliščin, koga za vedno vzame voda.

Ze nekaj let na bazenih po vsej Sloveniji skrbijo za varnost kopalcev tako imenovani reševalci, ki so že marsikomu pomagali, ko se je znašel v zagati. Pa tudi kopalci se počutijo bolj varne. Če vidijo, da za brezskrbno kopanje kdo skrbi.

Kako so se letos pripravili na kopalno sezono na velenjskem kopalšču, smo povprašali reševalca **Bojana Vučina**, ki si je že pridobil nekaj prakse pri reševanju nepredvidnih kopalcev. Povedal nam je, da že od nedelje za varnost skrbijo štirje reševalci, ki so poklicni, ali pa čez poletje delajo pogodbeno. Prav vsi pa so strokovno dobro podkovani, saj so opravili tečaj za reševanje iz vode, ki ga vsako leto organizira Fakulteta za telesno kulturo. Znajo pa

nuditi tudi prvo pomoč. Ves čas je na bazenu vsaj eden, ob dnevih, ko je na bazenu še posebno veliko ljudi, pa jih je več. Pri delu jim pomagajo tudi člani plavalnega in potapljaškega kluba. Njihova pomoč pa je še posebno dobrodošla pri čiščenju bazena.

Letos so se na velenjskem bazenu zgodile že tri nesreče. Če ne bi bilo reševalcev, bi se lahko končale tudi tragično, tako pa so vse tri uspeli rešiti in jim nuditi prvo pomoč.

«Če bi vsi tisti, ki pridejo na bazen upoštevali navodila, ki jih s tabel ob bazenu opozarjajo na to, kako naj se pri kopanju obnašajo, da se bo vse srečno končalo, potem ne bi bilo problemov. Tako pa... Skačejo z roba bazena, kar je še posebno nevarno tudi za druge kopalce. Lovijo se in se potapljaajo. Nikoli ne veš, ali je to igra, ali potrebujejo pomoč, se je jezil Bojan. «Pa tudi to, da starši pustijo majhne otroke same na bazen, je precej neodgovorno», je naprej razmišljal. Neplavalci pa se imajo možnost naučiti plavati že prej, saj se v zimskem bazenu čez leto zvrsti cel kup tečajev za vrtnice, šole, pa tudi odrasle.

In kaj naj rečemo za konec? Res je, da so na bazenu tisti, ki jim je delo, da v nesreči pomagajo. Vsak pa mora v prvi vrsti sam skrbeti za svojo varnost, kajti nesreča nikoli ne počiva, pa tudi še tako izurjen reševalec ne more imeti na očeh vseh kopalcev. Ravnanje se po navodilih, pa bodo vaše počitniške dni lahko minile brezskrbno. Bojazen, ki marsikoga odvrača od obiska bazena, da voda ni čista, pa je povsem neutemeljena. Prečiščuje se po normalnih postopkih, so nam na bazenu zatrdili.

M. Krstič-Planinc

Svet potrošnikov Staro Velenje

Le s pomočjo krajanov

V krajevni skupnosti Staro Velenje so svet potrošnikov ustanovili pred tremi leti, vendar na začetku njegova dejavnost ni bila posebej vidna. Niso imeli programa, preprosto niso vedeli, kako in kje bi se lotili dela. Vzrok zato je bil tudi v tem, da takrat še ni delovala konferenca svetov potrošnikov občine Velenje.

Precej je delo sveta potrošnikov v Starem Velenju zaživelo leta 1981. Med drugim so člani sveta menili, da bi zaradi naraščajočega števila krajanov nujno potrebovali sodobnejšo in predvsem samopostrežno trgovino. To vprašanje so obravnavali skupno s predstavnik Merxa, ki so povedali, da novogradnja ne pride v poštev, v načrtu pa je preureditev in posodo-

Majda Zbičajnik

bitev sedanje trgovine. To bo možno seveda takrat, ko bo na voljo dovolj denarja.

Po ustanovitvi konference svetov potrošnikov je tudi uspešnost sveta potrošnikov v Starem Velenju boljša. Člani sveta prizadevno sodelujejo v različnih akcijah, ki jih zaradi pomanjkanja nekaterih dobrin v občini ne manjka. Tudi pogovor o preskrbi s predstavnik Merxa je bil ploden, saj so se tako najlepše seznanili s kakšnimi težavami se srečuje trgovina in kako ukrepa v primerih, ko nekaterih izdelkov ni, ali jih zelo primanjkuje.

Predsednica sveta **Majda Zbičajnik** je povedala, da po dopustih načrtujejo akcijo, s katero želijo kar najbolje in najhitreje

seznanjati krajanje o preskrbi in drugih težavah, ki jih pestijo. Seveda si člani sveta iskreno želijo sodelovanja z vsemi krajanji in pričakujejo njihove pobude, predloge in opozorila o vseh nepravilnostih. „Seveda bomo to odgovorno poslanstvo lažje in uspešneje izvajali, če se bo v naše akcije in delo vključilo večje število krajanov, posebej še v sedanjem trenutku, ko je pomanjkanje večje in preskrba težja. Dobro sodelujemo s svetom krajevne skupnosti, zato bodo naša prizadevanja zanesljivo rodila sadove. Seveda pa brez lastnega izobraževanja tudi ne gre. Zato je bil seminar za člane svetov potrošnikov, pripravila ga je občinska konferenca socialistične zveze, dobrodošlo tudi za naše člane. Odslej bomo lažje reševali vprašanja, za katera poprej nismo vedeli rešitve ali poti do nje,“ je med drugim povedala predsednica sveta potrošnikov Staro Velenje Majda Zbičajnik.

B. Mugerle

Požarna varnost

Notranji požari

Požari v notranjih prostorih so v začetku omejeni na en prostor. Pozneje se zaradi moči ognja in če je gasilska intervencija zamujena, razširijo na druge prostore, od tu pa celo na zgradbo od znotraj in zunaj. Da bi pravočasno preprečili razširitev požara na druge prostore, ga moramo zaustaviti najmanj z dveh smeri.

Kako moramo nastopiti pri notranjem požaru?

Ze pred vstopom v prostor morajo imeti reševalci, ki bodo vstopili v prostor, pri sebi ustrezna gasilska sredstva in naprave za gašenje (brentače, lomilke, cevi, napolnjene z vodo in z ročnikom za odpiranje in zapiranje) in osebno zaščitno opremo proti dimu in strupenim plinom ter za zaščito proti velikim toplotnim učinkom.

Če nimamo ustrezne osebne zaščite, se moramo za vstop v notranji prostor pripraviti tako, da bomo hodili v pripognjeni držaji čim nižje k tlom, ne da bi se plazili po kolenih, da bi bili čim manj izpostavljeni strupenim plinom, vročini in dimu. Najbolj preprosta zaščita je, da si navežemo okoli ust moker robec ali mokro gobo.

Pri vstopu v prostor, kjer gori, vrat ne smemo hitro odpirati, ker bi vdor svežega zraka povzročil hitrejši razvoj požara. Še neizgoreli gorljivi plini se vnamejo in plamen, ki ga imenujemo tudi zibelj, bi udaril naravnost v reševalca in ga poškodoval.

Reševalec mora odpirati vrata počasi in čepi, pri tem pa se mora postaviti na tisto stran vrat, ki ga naj zaščitijo pred zublji.

V notranji prostor moramo vstopiti z zmernim korakom ne z naloženo, ker bi nas oviralo pri dihanju, predvsem takrat, kadar vstopamo z masko na obrazu. Čim vstopimo, moramo takoj pregleda-

ti prostor za vrati, ker je bilo že več primerov, da so stanovalci nezavestni ležali za vrati ali pod okni. Ko pregledujemo prostor, hodimo ob stenah in tipamo pohištvo in druge predmete. V sklenjenem krogu in v diagonalnem prečkanju prostora lahko ugotovimo, če kdo leži na tleh. Prostor moramo temeljito pregledati, ker lahko pričakujemo, da bomo našli ponesrečenca ali nezavestne, ki trpijo zaradi šoka ali hudih opeklin. Nevarnost pretu tudi zaradi elektrike, plinskih napeljav peč in podobno. Prostor moramo preiskati sistematično. Stanovalci se iz bojzani skrijejo pod postelje, v posteljo ali omaro v upanju, da se bodo rešili pred plameni in dimom. Preiskati moramo vsak prostor tudi tistega, za katerega menimo, da se oseba vanj ne bi mogla skriti.

Dokler nismo ugotovili legla požara in še nismo pričeli gasiti, ni nujno, da odklopimo električni tok, ker bo električna napeljava precej pripomogla k reševanju stanovalcev. Tudi okna, ki bi jih radi odprli zaradi prezračevanja, ne smemo odpirati, dokler ne pričemo gašenje. Čim pa smo pričeli gasiti odpremo v prostoru vsa okna, vrata, ki vodijo v sosednje prostore in okna zgornjih nadstropij pa morajo biti zaprta. Vrata in okna v sosednjih prostorih odpremo na stečaj, da bi še pred začetkom gašenja odšel dim iz prostora. Če je treba, ohladimo z vodo tudi vrata, da preprečimo vžig vrat in vdor ognja v prostor.

Odmakniti moramo vse predmete, ki so v bližini plamena, da jih ta ne zajame.

Leglo požara nam pokažejo razni znaki:

— barva dima (bel, sivkast, in črn dim),

— velikost in barva plamena (temno rdeč, svetel plamen),

— sprememba oblike kovinskih in steklenih predmetov zaradi vpliva toplote,

— praskanje ognja.

Če ni mogoče izslediti legla požara po dimu ali plamenu, potem moramo uporabiti drugačen način, t. j. tipanja predmetov z roko, prisluškovanja praskanju ognja, pa tudi električne svetilke, s katero lahko ugotovimo, od kje prihaja dim.

Kako bomo taktično nastopili pri gašenju notranjega požara?

Gašenje požara se ravna po snoveh in predmetih, ki gorijo. To pomeni, da je treba izbrati za gašenje tista gasilska sredstva, ki bodo najuspešnejša. Gasiti z vodo sem in tja, gor in dol brez cilja, potem bolj oddaljene in zatem bližnje predmete, je napačno in brez učinka. Gasimo najprej tiste predmete, ki najbolj gorijo, med gašenjem pa opazimo s curkom vode še druge pred-

ščitne zaslone, dimnike, zaščitne stene, posamezne kose pohištva, ki jih prekrijemo z azbestnimi pregrinjali.

Po prostoru se ne smemo plaziti niti se dotikati tal z rokami. Držati se moramo čim nižje k tlom, kjer je najmanj dima, vročina je manjša, vidljivost pa je večja.

Nikdar ne smemo dopustiti, da vstopi v zadimljen prostor samo eden, temveč vedno najmanj v dvojici, da si lahko, če je treba, pomagata drug drugemu. Po zadimljenem prostoru moramo hoditi tako, da nog pri hoji ne dvigamo, temveč z nogami stalno otipavamo tla pred seboj. Teža telesa se mora pri hoji stalno naslanjati na zadnjo nogo vse dotlej, dokler sprednja noga ne ugotovi, da je korak naprej varen. Med hojo tipamo z iztegnjeno roko pred seboj. Ne smemo tipati z dlanjo, da bi ugotovili prepreko, temveč tipajmo s hrbtom roke. Če bi naleteli na električno žico, bi podzavestno zgrabili za žico, morda ne

stor pa je zadimljen in zrak vroč, je najbolj prodirati s hrbtom naprej, ker tak način olajšuje dihanje, obenem pa ščiti obraz pred vročino. Prednost take hoje je se v tem, da se je mogoče z roko držati stopnice, ker je tudi hoja bolj varna. Ugodno spuščanje po stopnicah v gostem dimu je tudi sede, z nogami pa iščemo sled naslednje stopnice.

V zadimljenem prostoru se ne smemo nikoli hitro gibati, še manj pa po stopnicah. Če delamo brez maske, moramo dihati skozi nos, ker nos deluje kot filter za zrak in preprečuje vdih drobnega prahu, kar pa je še bolj nevarno, če skozi odprta usta vdihavamo vroč zrak. Najboljša zaščita pred dimom in vročim zrakom oziroma vročimi plini je, da se držimo čim nižje k tlom, kjer je več svežega zraka. Kadar imamo v rokah ročnik s polno cevjo vode, lahko od časa do časa pritiskujemo nos ob curek vode pri ustniku ročnika, kar nam lahko pomaga, da dobimo za dihanje dovolj zraka.

Zaradi gostega dima se v prostoru lahko tudi izgubimo. Zato si moramo že pri vstopu v prostor zapomniti vse pomembne točke kot kažipot za izhod. Izhod bo vedno mogoče najti, če se držimo gasilne cevi ali vrvi, ki je bila v ta namen napeta. Če se izgubimo v zadimljenem prostoru, potem se držimo sten in hodimo ob njih vse dotlej, dokler ne pridemo do oken in vrat.

Da bi v prostoru preprečili morebitno eksplozijo plinov, hlapov ali prahu, moramo napraviti močno ventilacijo, s prezračevanjem. Nevarno je če za prezračevanje uporabimo ventilator. Prezračevanje lahko se pospešimo, če odpremo vsa vrata kurišč in dimnikov.

Če se pojavi dim v stopnišču ali v jaških dvigal, mu moramo napraviti pot v najvišjem nadstropju in odpreti vsa okna v stopnišču. Pri tem pa mora vodja reševalne enote določiti reševalca, ki naj na vrhu pazi, da se zaradi velike količine plinov ne bi kaj vžgalo. Če gre odvod nakopičenih plinov skozi leseno ostrešje, mora biti reševalec pripravljen s cevjo vode.

Pri notranjih požarih spremljajo reševalce še druge nevarnosti, eksplozije, strupeni plini, razlite kisline, elektrika in rušenje, ki je največji pojav pri požarih.

Eksplozija lahko nastane tudi med samim gašenjem, ker jo lahko povzročijo gorljivi prah, vnetljivi hlapi in plini ter vpliv toplote na posode, v katerih so stisnjeni plini.

Če so poškodovane plinske napeljave ali plinske posode, se uhajajo plin najprej pomeša z zrakom in ob pravilnem sorazmerju z zrakom eksplozira. Tudi pri gorljivih tekočinah, ki pod vplivom toplote izhlapevajo, se hlapi pomešajo z zrakom in ob pravilni mešanici z zrakom eksplozirajo.

Posebno nevarne so zaprte posode napolnjene s plini ali vnetljivimi tekočinami pod visokim pritiskom. Zaradi vpliva toplote na posode lahko naraste v posodah pritisk plinov tako visoko, da posode raznese.

Nevarne za eksplozijo so tudi razne posode, v katerih je bila vnetljiva tekočina.

Takoj ko je reševalec vstopil v zgradbo, je naletel na eno izmed najtežjih okoliščin, t. j. na dim, ponoči pa še na temo. Nikdar ne sme obveljati načelo, da moramo vedno in v vseh primerih odklopiti električni tok, še preden prične intervencija. Tako odločitev je odvisna predvsem od nastalega položaja, pri katerem bo morda treba najprej izvršiti reševanje in šele potem gašenje.

Primer: V zgradbah, kjer je navzoče občinstvo ali v visokih stanovanjskih blokih, je treba ne glede na okoliščine, pustiti vključeno električno napeljavo vse dotlej, dokler se ljudje ne umaknejo iz zgradbe, ker bi prekinitev toka povzročila pravo paniko. Ljudje, ki se rešujejo iz višjih nadstropij z dvigali, bi obstali sredi stopnišč in bi bili ogroženi od dima in ognja.

Vodja intervencije mora obvladati situacijo in odrediti, kdaj se lahko izklopi električni tok. Da bo reševalec lahko opravljal v takih primerih svojo nalogo, mora imeti pri sebi žepno svetilko, ki mu bo v veliko oporo.

(Dalje)

KOLEDAR

Četrtek, 14. julija — Just Petek, 15. julija — Vladimir Sobota, 16. julija — Dan tankistov
Nedelja, 17. julija — Aleš Ponedeljek, 18. julija — Miroslav
Torek, 19. julija — Zlata Sreda, 20. julija — Marjeta

MALIOGLASI

NAJAMEM garsonjero ali eno in pol sobno stanovanje. Šifra september ali telefon 061-852-568.

ZAPOSLIMO KV ključavničarja in KV kovinostругarja z nekaj prakse. Ključavničarstvo Jevšnik, Selo 14, telefon 850-855.

PRODAM osební avto SIMCA 1037 GL S, letnik 1979, registriran do marca 1984, odlično ohranjen, menjam tudi za 101, staro do 2 leti z doplačilom. Marjan Lipičnik, Lilijska 6, Pesje.

ENOSOBNO STANOVANJE s kopalnico v centru STAREGA VELENJA naprodaj. Cena

800.000,00 din. Informacije po telefonu 851-145, dopoldan.

KRAJEVNA SKUPNOST CENTER LEVI BREG TITOVO VELENJE sporoča, da zaradi letnih dopustov ne bo uradnih ur od 18. julija do vključno 24. julija.

UGODNO PRODAM štedilnik KEKEC in hladilnik OBO-DIN v dobrem stanju, po možnosti z devizami. Franjo Ovčar, Prešernova 14, Titovo Velenje.

PRODAM stamske muce. Haraj, Florjan 164, Šoštanj.

Kombi furgon IMV DIESEL S prirejen za kampiranje, obnovljen prodam, telefon 063-851-177.

Hotel Golding Rubin Zalec

Presenečenje v hotelu Golding Rubin v Žalcu v mesecu juliju

V mesecu juliju vas bo v restavraciji zabaval **TRIO ZDRAVKA RAKICA** iz Srbije vsak dan od 20. do 24. ure, razen ob nedeljah in ponedeljkih. Lahko se zabavate tudi v **DISKO KLUBU** hotela Golding Rubin. Poleg znanih srbskih specialitet, dobrih jedi na žaru, vam te dni nudi restavracija hotela Golding Rubin prekajeno belo vešalico in domačo klobaso na žaru. Sprejemamo tudi naročila za poslovna kosila in druge svečane priložnosti.

ČAKA VAS PRISTNA RUBINOVA RUŽICA

PRODAM stanovanjsko hišo v Titovem Velenju. Stanko ČUJEŽ, Žarova 21 (prej Celjska 99), Titovo Velenje, telefon 851-276, od 15.00 ure dalje.

KUPIM teleta do 100 kg. Interesenti naj se javijo na naslov Ivan Brišnik, Lokovica 60, Šoštanj.

TAKOJ prodam stanovanjsko hišo. Naslov v uredništvu.

PRODAM VIDEO RECORDER PHILIPS z video kasetami po ugodni ceni. Zvone Ocepek, Rečica 11, Smartno ob Paki, telefon 852-116, dopoldan.

PRODAM jadrarno desko, telefon 850-087, dopoldan, 851-098, popoldan.

ISCEM ŽENSKO, lahko tudi vdova, staro od 40-45 let za gospodinjstvo na manjši kmetiji na lepi sončni legi. Sem nealkoholik, osamljen, ne po svoji krivdi, umrla mi je žena. Naslov v uredništvu.

Cenjene stranke obveščamo, da kemična čistilnica POLAK, Koroška 44, Titovo Velenje zaradi letnega dopusta ne obratuje od 17. 7. do 18. 8. 1983.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 14. 7. ob 19. in 21. uri **RESNICNE ZGODBE — VI. DEL —** nemški, seksi komedija. V gl. vl.: fantje in dekleta

Petek, 15. 7. ob 11. uri **PODMORNICA —** nemški, vojni, psihološki, V gl. vl.: Jürgen Prochnow

Petek, 15. 7. ob 19. in 21. uri **BOLNIŠNICA STRAHU** ameriški, shrljivka gl. v.: Lee Grant

Sobota in nedelja, 16., 17. ob 19. in 21. uri **PODMORNICA —** nemški, vojni, psihološki. V gl. vl.: Jürgen Prochnow

Ponedeljek in torek, 18., 19. 7. ob 19. in 21. uri **TELO IN DUŠA —** ameriški, akcijski. V gl. v.: Isac Leon Cenedy

Sreda in četrtek, 20., 21. 7. ob 19. in 21. uri **ŽIVLJENJE JE LEPO —** italijansko-ruski, ljubezenski. V gl. vl.: Giancarlo Giannini

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 14. 7. ob 20. uri **BOLNIŠNICA STRAHU** ameriški, shrljivka. V gl. vl.: Lee Grant

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 16. 7. ob 20. uri **RESNICNE ZGODBE — VI. DEL —** nemški, seksi komedija. V gl. vl.: fantje in dekleta

Nedelja, 17. 7. ob 18. in 20. uri **BOLNIŠNICA STRAHU** ameriški, shrljivka gl. vl.: Lee Grant

Ponedeljek, 18. 7. ob 20. uri **PODMORNICA —** nemški, vojni, psihološki. V gl. v.: Jürgen Prochnow

Sreda, 20. 7. ob 20. uri **TELO IN DUŠA —** ameriški, akcijski. V gl. v.: Isac Leon Cenedy

KINO DOLIČ

Petek, 15. 7. ob 21. uri **RESNICNE ZGODBE — VI. DEL —** nemški, seksi komedija. V gl. vl.: fantje in dekleta

Torek, 19. 7. ob 21. uri **BOLNIŠNICA STRAHU** ameriški, shrljivka gl. vl.: Lee Grant

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Četrtek, 14. julija — dr. Hrastnikova (dnevna), dr. Prenc (nočni)

Petek, 15. julija — dr. Markovič (dnevni), dr. Župančič (nočni)
Sobota, 16. julija — dr. Hrastnikova (glavna), dr. Srež-Zerdin (notranji)

Nedelja, 17. julija — dr. Hrastnikova (glavna), dr. Srež-Zerdin (notranji)
Ponedeljek, 18. julija — dr. Hrastnikova (glavna), dr. Srež-Zerdin (notranji)

Ponedeljek, 18. julija — dr. Žubarjeva (dnevna), dr. Rustovc (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 14. julija — dr. Pirtovšek
Petek, 15. julija — dr. Dovšak
Sobota, 16. julija — dr. Dovšak
Nedelja, 17. julija — dr. Dovšak
Ponedeljek, 18. julija — dr. Menih
Torek, 19. julija — dr. Menih
Sreda, 20. julija — dr. Menih

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravilnosti na domu:
Sobota, 16. julija — dr. Stane Grasselli, Splitska 1, Titovo Velenje.
Nedelja, 17. julija — dr. Stane Grasselli, Splitska 1, Titovo Velenje.

VETERINARIJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ

Od petka, 16. julija, do četrta, 21. julija — Franc Blatnik, dipl. vet., Prešernova 22/e, Titovo Velenje, telefon 852-253.

GIBANJEP

MATIČNI URAD VELENJE

Rojstva:
V mesecu juniju se je rodilo 23 dečkov in 17 deklic.

Poroke:

Ivan JOSIČ, roj. 1954, ključavničar iz Titovega Velenja in Erika KODRUN, roj. 1960, ekonomski tehnik iz Titovega Velenja; Roman BANOVŠEK, roj. 1959, električar iz Titovega Velenja in Ida PLEVNİK, roj. 1960, prodajalka iz Titovega Velenja; Martin KROUPŠEK, roj. 1957, strojni tehnik iz Šoštanja in Magdalena PETRIČ, roj. 1959, prodajalka iz Titovega Velenja; Simon VERDEV, roj. 1961, avtomehaničar iz Gavcin Vesna TAMŠE, roj. 1964, dijakinja iz Polzele; Boris MATJAŽ, roj. 1953, kotlovski strojnik iz Titovega Velenja in Zdenka DROBEŽ, roj. 1962, vzgojiteljica iz Podkrajja pri Velenju; Rado ZABUKOVNIK, roj. 1960, ključavničar iz Pake pri Velenju in Milica STRNAD, roj. 1963, delavka iz Pake pri Velenju.

Smrti:

Marija ŽLOF, upokojenka iz Titovega Velenja, Ul. Janka Vrbiča 10, stara 89 let; Marija BRITOVŠEK, upokojenka iz Hrastovca 26, stara 87 let; Antonija DUŽIČ, gospodinja iz Velikega vrha 23, stara 48 let; Martina POSTRPINJEK, roj. 1929, gospodinja iz Podgorja 22, Franc PRAPROTNİK, upokojenec iz Titovega Velenja, Kidričeva 23, stara 83 let.

AVTO MOTO DRUŠTVO TITOVO VELENJE

VABI LJUBITELJE REKREACIJE IN RAZVEDRILA NA REKREACIJSKI CENTER TREBELIŠKO
RCT nudi vsakemu nekaj:
— trim steza, sprehajalne steze, dvostezno balinišče, rusko kegličišče, strelišče, otroško igrišče

Gostinski prostori so odprti vsak dan razen ob ponedeljkih
DISCO vsak petek, soboto, nedeljo.
Organiziran je AVTO CAMP
Center nudi odprte in zaprte prostore za razna srečanja — pikniki v lastni režiji.
Člani AMZS imajo pri najemanju prostorov 50 % popust
Vsako soboto letni kino

Prijatelje bom peljal v muzej na velenjskem gradu, in v Topolšico in v Napatnikovo galerijo v Šoštanju.

Dobro knjigo za staro in mlado dobim v javnih knjižnicah v Titovem Velenju, Šoštanju in Smartnem ob Paki.

Na podlagi Sklepa o ustanovitvi in Pravidnika o podeljevanju priznanj odbor za podeljevanje priznanj Občinske izobraževalne skupnosti Velenje

RAZPISUJE NATEČAJ za podelitev priznanj Občinske izobraževalne skupnosti za leto 1983

I. PRIZNANJA SO:
1. Šilihovo priznanje
2. Šilihova značka
3. Šilihova plaketa
4. Priznanje Občinske izobraževalne skupnosti Velenje

Priznanja se podeljujejo posameznikom, samoupravnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in društvom za posebne zasluge pri razvoju vzgoje in izobraževanja v občini Velenje.

II. RAZPISNI POGOJI SO:
ŠILIHOVO PRIZNANJE
se podeljuje za posebne uspehe pri vzgojnoizobraževalnem delu pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.
ŠILIHOVA ZNAČKA
se podeljuje za večletno prizadevanje in posebno uspešno vzgojnoizobraževalno delo pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.
ŠILIHOVA PLAKETA
se podeljuje za dolgoletno uspešno in življenjsko delo na področju vzgoje in izobraževanja pedagoškim delavcem, ki delajo v vzgojnoizobraževalnih organizacijah v občini Velenje.
PRIZNANJE OBČINSKE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI VELENJE
se podeljuje za posebne uspehe pri razvijanju vzgojnoizobraževalne dejavnosti v občini Velenje in za posebno uspešno sodelovanje pri izvajanju celovitega procesa vzgoje in izobraževanja, posameznikom, samoupravnim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in društvom.
Predloge na podlagi tega razpisa lahko dajejo posamezniki, delovne organizacije, samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične organizacije, družbenopolitične skupnosti in društva.
Utemeljene predloge za podelitev priznanj za leto 1983 pošljite Občinski izobraževalni skupnosti Velenje, Titov trg 1, p. p. 1, najpozneje do 5. septembra 1983. Kasnejših predlogov odbor ne bo mogel obravnavati.

PRESEDNIK ODBORA ZA PRIZNANJA
Karel KORDEŠ, l. r.

gorenje fecro slovenj gradec

GORENJE—FECRO
tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec
razpisuje
na podlagi sklepa DS DO prosta dela in naloge:

DIREKTORJA DELOVNE ORGANIZACIJE
Gorenje—Fecro, tovarne nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec
Za opravljanje del in nalog direktorja delovne organizacije je lahko imenovan delavec, ki poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjuje še naslednje pogoje:
— da ima visoko ali višjo izobrazbo tehnične, ekonomske, organizacijske ali sorodne smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na delih in nalogah organiziranja in vodenje zahtevnejših del in nalog,
— da predloži koncept razvoja delovne organizacije.
Za opravljanje zgoraj navedenih del in nalog bo delavec imenovan za dobo 4 let.
Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju splošnih in posebnih pogojev ter konceptom razvoja, naj kandidati pošljejo priporočeno v 10 dneh po objavi razpisa na naslov: Gorenje—Fecro, tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec, z oznako «razpis za imenovanje direktorja delovne organizacije». Prijave brez priloge in nepravčasne prijave se ne bodo obravnavale. Kandidati bodo pisno obveščeni o izidu razpisa v 30 dneh po poteku roka za vložitev prijav.

x x x

GORENJE—FECRO, tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec
razpisuje
na podlagi sklepa delavskega sveta prosta dela in naloge:
1. VODJA KOMERCIALNEGA SEKTORJA
Za opravljanje del in nalog vodenje komercialnega sektorja je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima višjo izobrazbo ekonomske smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za višjo izobrazbo ekonomske smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
2. POMOČNIK DIREKTORJA ZA POSEBNE NALOGE
Za opravljanje del in nalog pomočnik direktorja za posebne naloge je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima visoko ali višjo izobrazbo tehnične, organizacijske ali ekonomske smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za visoko ali višjo izobrazbo tehnične, organizacijske ali ekonomske smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
3. VODJA SEKTORJA EKONOMIKE
Za opravljanje del in nalog vodja sektorja ekonomike je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima visoko ali višjo izobrazbo ekonomsko-finančne smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za visoko ali višjo izobrazbo ekonomsko-finančne smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
4. VODJA RAZVOJNO-TEHNIČNEGA SEKTORJA
Za opravljanje del in nalog vodja razvojno-tehničnega sektorja je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima visoko ali višjo izobrazbo tehnične smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za visoko ali višjo izobrazbo tehnične smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
5. VODJA PROIZVODNO-TEHNIČNEGA SEKTORJA
Za opravljanje del in nalog vodja proizvodno-tehničnega sektorja je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima visoko izobrazbo tehnične ali organizacijske smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za višjo izobrazbo tehnične ali organizacijske smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
6. VODJA SPLOŠNEGA SEKTORJA
Za opravljanje del in nalog vodja splošnega sektorja je lahko imenovan delavec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
— da ima visoko izobrazbo pravne ali organizacijsko-kadrovske smeri ali z delom pridobljene delovne zmožnosti za višjo izobrazbo pravne ali organizacijsko-kadrovske smeri,
— da ima 5 let delovnih izkušenj na enakem ali sorodnem področju.
Za opravljanje vseh zgoraj navedenih del in nalog bodo delavci imenovani za dobo 4 let.
Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, naj kandidati pošljejo priporočeno v 10 dneh po objavi razpisa na naslov: Gorenje—Fecro, tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo, p. o. Slovenj Gradec, z oznako «razpis za imenovanje delavcev s posebnimi pooblastili». Prijave brez priloge in nepravčasne prijave se ne bodo obravnavale. Kandidati bodo pisno obveščeni o izidu razpisa v 30 dneh po poteku roka za vložitev prijav.

Kit **OBVESTILO**

KIT ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

obvešča, da bo po ugodni ceni

RAZPRODAJALA ŽIVE KOKOŠI

od 15/7-83 do 17/7-83 pri kooperantu Marija ŠPENDE, Prihova 28, Nazarje
Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za nadaljnjo rejlo!
Razprodaja je ves dan v navedenem roku.
Informacije po tel. 831-440

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, stare mame in sestre,

Marije Oder

iz Šaleka 17, Titovo Velenje

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, posebno pa gasilskemu društvu Šalek. Iskrena hvala dr. Ravnikarju za njegovo zdravljenje, govornikom, pevcem, godbi, praporščakom ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: mož Filip, hčerki Jožica in Ida ter sinova Darko in Srečko z družinami.

Saleški Andi 83

Piše: Ivč Kotnik

V petek smo dobili od Ivča Kotnika kar dve pismi, naslednji dan (v soboto popoldne) pa so se naši alpinisti že vrnili domov. Prinesli so tudi nekaj zanimivih posnetkov in enega od njih objavljamo danes. Z objavljanjem Ivčevih vtisov od tej zanimivi poti bomo seveda nadaljevali.

vili svoje šotore, so Italijani iz Lugana. Ker so bolj premožni kot mi, imajo najetega tudi Indijanka Hozeja, ki jim predvsem čuva imetje, ko njih ni v bazi. Naskrivaj se tudi mi dogovorimo, z njim, da bo tu in tam vrgel oči še na naše šotorčke in nekaj dobrot okoli njiju.

Skozi rajsko dolino Lhaunganuco namreč potuje kar precej najrazličnejših vrst ljudi in zato tu in tam tudi kaj izgine. Pred dvema letoma so ravno tu blizu domačini na zverinski način umorili celo dva nemška turista v upanju, da bodo dobili pri njiju veliko denarja.

Za nami pridejo do skalc pod ledenikom še trije Francozi, ki so tudi namenjeni na Pisco. Komaj jih prepričam, da nismo Japonci!

Ko se udobno namestimo, se prične nebo naglo zapirati in potem je cela noč ena sama kalvarija, ki sem jih seveda že vajen, le da tako visoko tudi lahko dežuje, mi do danes ni bilo jasno. Rešitev je jutro, ki je plavo tako, kot da se ni ponoči nič dogajalo. Zgodaj odrinemo; to je tudi edini način, da se čimprej ogrejemo in brez težav dosežemo vrh, ki je tudi čudoviti razglednik, saj nam odpre drobovje Bele verige. Prikaže se nam najlepša gora sveta Alpanayo, pa čudoviti Piramide, Čopikalpi in naša velika želja severozahodna stena Huaskarana, ki je res ogromna ledena gmota in še številni drugi pet in šest tisočaki. Skratka, ena sama čudovitost oziroma modna revija vrhov.

Oddivjamo v dolino, kajti misli so že druge, čas pa nam tudi hitro uhaja. Francozi niso dosegli vrha, kaže, da jih je noč preveč utrudila. Mi pa si pozno popoldan že hladimo razžarjene noge v lede-

nomrzlem potočku, ki beži tik ob naših šotorih proti nekaj minut oddaljenemu jezeru.

Prosti čas oziroma počitek ali nabiranje moči za nov cilj, 6.400 metrov visoki Čopikalpi, porabimo za dvojce. Moramo si narediti nove zaloge hrane, ki jih lahko dobimo le iz doline in poskusiti je treba, ki jih je v obeh jezerih pod nami ogromno. Tako z Markom naslednje jutro odrineva proti 30 kilometrov oddaljenemu Jungeju po nove količine dobrot.

Nekaj količin smo pri prvih nabavah nakupili premalo, za nekatere ovitke pa sem bil prepričan, da bodo pošli veliko počasneje. Toda moji fantje so pravi „termi-ti“. Ko so v bazi, v glavnem samo jedo, zato se še toliko bolj bojim slabega vremena, ko bo še dodatno udarilo in prizadelo predračun odprave.

Torej, na kratko bi lahko končal, da je bivanje v bazi ena sama velika izguba, saj še zaloge hrane neizmerno hitro praznijo.

Sele pozno zvečer se z Markom težko otovorjena vrneva v bazo. Za nekaj nadaljnjih dni smo spet preskrbljeni s svežo hrano, predvsem pa s čudovitim kruhom, ki je najbrž edinstven na svetu, saj je pečen v ilovici.

Drugo opravilo v tem času je ribolov, kajti obe jezera tik pod nami sta polni čudovitih postvri, ki pa žal ne poznajo ne črvov, muh in podobnih dobrot in zato niti ene ne ulovimo. To je seveda velika sramota za take ribiče, kot smo mi!

Tako prejšnjim odpravam, ki so se potikale tod okoli in potem hvalile, kako so lovile ribe, ne verjamem!

XXX

Naslednji cilj je 6.400 metrov visoki Čopikalpi, oziroma sosed Huaskarana.

Legenda pravi, da se je boginja Huaskaran zaljubila v postavnega, a revnega Čopikalpija in z njim tudi pobegnila. Ko je bog to opazil, je njo, njega in vso potomstvo začaral v ledene gmote — Belo verigo.

Tudi ta vrh uporabimo bolj za aklimatizacijsko turo, predvsem pa tudi zaradi našega glavnega cilja, 6.768 metrov visokega Huaskarana, ki se ga lahko z Čopikalpija dobro ogledamo. Tako najdemo več možnosti za pristop na vrh, vse pa bo seveda odvisno od vremena, ki je zelo nestabilno.

Na Čopikalpiju nimamo posebnih težav, le zaradi gobaste opasti, ki je v bistvu vrh, ne moremo na sam rob te gore. Proti vrhu nam je sneg do pasu in tudi to nam da slutiti, da bomo imeli na Huaskaranovi steni še veliko trgeda dela.

Na poti nazaj v dolino, nekaj sto metrov pod vrhom, naletimo na belgijsko odpravo, ki si je tudi postavili celo višinski tabor kot izhodišče za naskok na vrh Čopikalpija. Zaželimo jim veliko sreče, čeprav je vreme zelo muhasto. Upam, da bodo le uspešni.

Ves čas pred odhodom v Ande, sem dobival podatke od prejšnjih odprav o tukajšnjem čudovitem in stabilnem vremenu. Toda, mi kot kaže, nimamo te sreče.

Že spet se vreme zelo hitro pokvari in ko se pozno popoldan opotekajoč bližamo naši bazi, že dežuje.

Le kako je z Belgijci tam zgoraj, se sprašujem, ko končno odvržem svinčeni nahrbtnik in si spet poravnam upognjeni hrbet. Vesel sem, saj smo kljub slabemu vremenu na dveh lepih vrhovih že uspešni.

Od starega Kečmanca, ki vodi degenerirane Amerikance nekam proti Janemi, zvemo, da že od potresa, ki je leta 1970 prizadel to področje, ni več tako stabilnega vremena. Mi pa ga rabimo vsaj še dober teden, potem bomo potešeni in pomirjeni tiho odšli iz te čudovite doline, pa nič se ne bomo hudovali, četudi bo bilo kot iz škafa!

(Dalje)

PROMETNA VARNOST

Stop prometni nedisciplini

Prometna varnost je vsekakor naša skupna skrb. Da bi čim več prispevali k napredku na tem pomembnem področju, smo se skupaj s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri skupščini občine Velenje odločili za uvedbo stalne prometne rubrike v Našem času. Obveščanje o prometni varnosti je bilo že doslej dokaj dobro, s stalno rubriko pa bi ga še izboljšali. Akcije sveta za preventivo in vzgojo zagotavljajo, da gradiva ne bo manjkalo, svoj delež pa bodo seveda prispevali tudi prometni strokovnjaki.

Že kar na začetku bomo v rubriki poskrbeli tudi za zanimivost. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu namreč razpisuje nagradni natečaj z naslovom „STOP PROMETNI NEDISCIPLINI“. Vsakih 14 dni

bomo v Našem času objavili fotografijo in jo dopolnili z vprašanjem. Med praviimi odgovori bomo izžrebali tri nagrade v skupni vrednosti 1000 dinarjev. Odgovore pošljite na uredništvo Našega časa najkasneje do vsakega prihodnjega četrtka (vključno). Sedem dni bo zagotovo dovolj za rešitev uganke. Natečaj je namenjen učencem osnovnih šol, sklenili pa ga bomo v mesecu oktobru, ko bomo vse nagrade povabili na srečanje in jim pripravili tudi krajši strokovni izlet. Toliko za uvod, prvo vprašanje pa se glasi:

KAJ POMENI OZNAČBA NA AVTOBUSU IN KDAJ MORA BITI NAMEŠČENA?
Odgovore pošljite na uredništvo Našega časa do (vključno) četrtka, 10. julija 1983.

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI SO

Eden mrtev, šest huje telesno poškodovani

Preteklo nedeljo so imeli delavci postaje milice iz Titovega Velenja polne roke dela, žal pa so se srečevali tudi s tragičnimi dogodki, ki jim je botrovala prevelika hitrost in neprevidnost udeležencev v prometu.

Ob pol enih zjutraj se je na regionalni cesti v Prelogah zgodila huda prometna nesreča, v kateri so bila udeležena kar tri osebna vozila. Do nesreče je prišlo zaradi neprimerne hitrosti voznika osebnega avtomobila CE 158-437 Darka Harnika iz Pesja, ki je prehitro pripeljal v levi ovinek in silovito želno trčil v osebni avtomobil CE 107-391 Janeza Dušaja iz Celja. Ta je vozil pravilno po desni strani ceste in naspotne smeri. Harnikovo vozilo je pri trčenju odbilo na pločnik, od tu pa se je prevrčalo po nasipu in pristalo v reki Paki. Kakšnih 200 m za vozilom Darka Harnika je

vozil njegov starejši brat Dragoslav, ki je ob pogledu na Dušajev razbito vozilo, to je bilo na njegovi levi strani ceste, sunkovito zavrl in s tem blokiral kolesa avtomobila. Vozilo je zaradi tega zapeljalo naravnost in ne v smeri poteka ovinka ter tako trčilo v zadnji del Dušajeva avtomobila. Na kraju nesreče je izgubil življenje sopotnik v osebnem avtomobilu Darka Harnika Jože Jelen iz Pesja, Lilijska 3 huje telesno poškodovani pa so bili še vozniki Darko in Dragoslav Harnik prav tako iz Lilijske 3 Pesje ter Janez Dušaj iz Trubarjeve 6 Celje. V nesreči so bili huje telesno poškodovani tudi sopotniki Anton Breznik iz Vuzenice 307, Franc Lončarič iz Metlec 6 ter Zdenko Rajko iz Savinjske 14 Maribor. Miličniki so ugotovili, da je Dragoslav Harnik vozil brez vozniškega izpita.

Ta huda nesreča nam mora biti v resen opomin. Stoenko je prepolovilo (sv)

Neprimerna hitrost

Le dve uri kasneje se je na regionalni cesti v Paki pri Titovem Velenju prav tako zaradi neprimerne hitrosti in vožnje brez vozniškega izpita zgodila teža prometna nesreča. Voznik osebnega avtomobila MB 841-34 Marjan Knap iz Kozjaka 4 zaradi prehitre

vožnje ni mogel izpeljati ostrega desnega nepreglednega ovinka. Zapeljal je v cestišča, se nekajkrat prevrnil in z vozilom obstal na travniku. V nesreči sta bila teže telesno poškodovana sopotnika Ivan Martinc iz Kozjaka 4 a in Milan Krajcar iz Kozjaka 68.

Dosežki mladih šoštanjskih nogometašev

Uspešna sezona

Ze v zimskem premoru med nedavno sklenjeno sezono so v taboru mladinskega nogometnega ligaša iz Šoštanja z zadovoljstvom ugotavljali, da so z doseženim 8. mestom v republiški ligi na dobri poti k zadržanim tekmovalnim ciljem. Ob koncu prvenstva pa je bilo zadovoljstvo še večje. V spomladanskem delu jim je namreč uspel izdaten skok navzgor, saj so v končni razpredelnici pristali na 3. mestu. S to uvrstitvijo so se povzpeli med najuspešnejše mladinske nogometne kolektive v Sloveniji (za ljubljansko Olimpijo in Železničarjem iz Maribora), kar je seveda dosežek, na katerega so upravičeno ponosni.

„V drugem delu prvenstva smo zaigrali boljše in se uspeli prebiti na 3. mesto s štirimi točkami naskoka pred prvim zasedovalcem. Ob startu smo si zadali za cilj, da si bomo skušali priigrati mesto nekje v sredini lestvice. Tretje mesto je zato za nas še toliko večji uspeh,“ razmišlja o uspešno opravljeni delovni etapi trener mladinske ekipe nogometnega kluba Usnjar iz Šoštanja Drago Kostanjšek. „Fantje po

pridnem delu sedaj vsak po svoje preživljajo počitnice, že čez nekaj dni pa se bomo spet zbrali in prišli za delo. Tudi preizkušnje nove sezone želimo pričakati kar najbolje pripravljani. Našim nogometašem se bo v prihodnji sezoni pridružilo pet igralcev iz mladinske ekipe Šmartnega. Gre za eno izmed oblik sodelovanja med kluboma Usnjar in Šmartno, ki smo ga uspešno pričeli lani in ga bomo skušali še poglobiti. Lani so za Usnjar nastopali trije mladi nogometaši iz Šmartnega. Sedaj se bodo vključili v delo članske ekipe Šmartnega, skupaj z njimi pa še štirje naši igralci, ki nimajo več pravico nastopanja v mladinski vrsti. Plod dobrega sodelovanja klubov iz Šoštanja in Šmartnega ob Paki je tudi pionirska nogometna šola. Prav pred dnevi smo jo sklenili na igrišču v Šoštanju, obiskovalo pa jo je osemnajst pionirjev iz Šmartnega in šestnajst iz Šoštanja. Ocenjujemo, da je šola zelo dobro uspela, zato bomo s takim načinom dela zagotovo nadaljevali,“ je povedal Drago Kostanjšek.

J. K.

Prejšnji petek popoldne je našo občino zajelo zelo močno deževje. Približno pol ure je dobesedno lilo kot iz škafa. Odtočni kanali v Titovem Velenju niso mogli zadosti hitro požirati vode in kmalu so se nekatere ceste znašle pod njo. Voda je vdiral v Vegradov Dom 101, zato so morali posredovati gasilci. Na Gorici, na parkirnem prostoru med stanovanjskimi objekti in vrtecem pa so se v vodi znašli nekateri avtomobili, zalila pa je tudi kleti. Kar pa je najbolj zaskrbljujoče, voda je vdrla tudi v tamkašnje zaklonišče. Kaj bi bilo, če bi bili v njem ljudje! Morda vprašanje projektantom ali ...

Ponedeljek na velenjski tržnici

Prodajajo že lisičke

Tudi ta ponedeljek je na velenjski tržnici prodajalo svoje pridelke dosti branjevki iz okoliških krajev, ki so ponudbo na trgu še popestrile. Posebnost na trgu so bile tokrat lisičke, ki jih sicer ni bilo veliko, zato pa so bile dokaz, da gozdovih že rastejo gobe. Branjevka jih je pol kilograma prodala za 120 dinarjev. Tudi solate je bilo dosti, je pa še vedno precej draga, kar 60 dinarjev je bilo treba odšteti za kilogram teh „vitaminov“. Prav takšna pa je je tudi ugotovitev za ceno krompirja, še vedno ga prodajajo po 40 in 50 dinarjev. Cena paradiznika je bila bolj kot ne enotna — po 80 dinar-

jev, le za malo slabšega je bilo treba odšteti „le“ 50 dinarjev. Vrednost stročjega fižola pa so prodajalci zelo različno ocenili, saj so se cene gibale od 50 pa vse do 150 dinarjev za kilogram, kar pomeni, da je skrbna gospodinja tu že lahko nekaj prihranila, če je to pravi čas opazila. Sicer pa je bila paprika po 120, kumare po 50 in 60, dinarjev. Od sadja so bile hruške po 60 in 80 dinarjev, marelice po 100, nektarine po 80 in slive po 50 dinarjev.

Seveda pa je bila trgovina tudi ta ponedeljek cenejša. Vi sami pa lahko izbirate, kje boste kupovali.

Mladinska nogometna ekipa šoštanskega Usnjara.